

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 297

trettionionde årgången

21 november 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ... 29
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter 49

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2200/96

av den 28 oktober 1996

om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. På grund av olika samverkande förändringsfaktorer befinner sig frukt- och grönsakssektorn för närvarande i en ny situation till vilken producenterna måste anpassa sig. Det är därför befogat att ge de grundläggande reglerna för den gemensamma organisationen av marknaden inom denna sektor en ny inriktning. Eftersom denna organisation sedan den började tillämpas har ändrats många gånger bör därför en ny förordning för klarhets skull antas.
2. Det är lämpligt att de väsentliga bestämmelserna i följande förordningar förs in i den nya förordningen: rådets förordning (EEG) nr 3285/83 av den 14 november 1983 om allmänna bestämmelser om vidgad giltighet för vissa regler utfärdade av producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn⁽⁴⁾, rådets förordning (EEG) nr 1319/85 av den 23 maj 1985 om en förstärkt övervakning av tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om frukt och grönsaker⁽⁵⁾, rådets förordning (EEG) nr 2240/88 av den 19 juli 1988 om fastställande vad avser persikor, citroner och apelsiner av tillämp-

ningsföreskrifter till artikel 16 b i förordning (EEG) nr 1035/72 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽⁶⁾, rådets förordning (EEG) nr 1121/89 av den 27 april 1989 om införande av en interventionströskel för äpplen och blomkål⁽⁷⁾ och rådets förordning (EEG) nr 1198/90 av den 7 maj 1990 om upprättande av ett register över citrusodlingarna i gemenskapen⁽⁸⁾. Dessa förordningar bör följaktligen upphävas.

3. Klassificeringen av produkter enligt gemensamma och obligatoriska normer som tillämpas på frukt och grönsaker som saluförs inom gemenskapen eller exporteras till tredje land utgör en referensram som bidrar till sunda handelsförbindelser och insyn i marknaderna och utestänger dessutom produkter av otillräcklig kvalitet från dessa marknader. Att dessa normer följs bidrar således till att produktionens lönsamhet förbättras.
4. I förenklingssyfte förefaller det lämpligt att anta normer för sådan frukt och sådana grönsaker som har en viss betydelse för marknaden under beaktande av de normer som fastställts av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE). Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor internationella normer får anpassas till gemenskapens särskilda behov.
5. Fastställandet av normer kan få full effekt endast om dessa utan undantag tillämpas i samtliga saluföringsled och från och med avsändandet från produktionsområdet. Undantag får emellertid medges för viss verksamhet som antingen är mycket marginell och begränsad eller som äger rum i början av handelsledet eller för produkter som är avsedda för bearbetning. Möjligheten att brist kan uppstå eller att utbudet kan vara ovanligt rikligt bör även tas i beaktande. För att bättre garantera den kvalitet som krävs enligt normerna måste innehavaren av produk-

⁽¹⁾ EGT nr C 52, 21.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 269.

⁽³⁾ EGT nr C 82, 19.3.1996, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT nr L 325, 22.11.1983, s. 8, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 220/92, EGT nr L 24, 1.2.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT nr L 137, 27.5.1985, s. 39, ändrad genom förordning (EEG) nr 404/93, EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 198, 26.7.1988, s. 9, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1327/95, EGT nr L 128, 13.6.1995, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT nr L 118, 29.4.1989, s. 21, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1327/95.

⁽⁸⁾ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 59.

ten vara ansvarig för att normerna respekteras. Konsumenternas krav i fråga om egenskaperna hos frukt och grönsaker medför särskilt att det är nödvändigt att i märkningen ange produkternas ursprung till och med detaljhandelsledet.

6. Vid produktion och saluföring av frukt och grönsaker måste miljöhänsyn tas såväl på odlingsnivå som när det gäller hantering av använt material och bortskaffande av produkter som härrör från produktionsprocessen, särskilt för att skydda vattenkvaliteten, upprätthålla den biologiska mångfalden och bevara landskapet.
7. Producentorganisationerna utgör grundvalen för den gemensamma organisationen av marknader, vilkas decentraliserade funktion de säkerställer på sin nivå. Inför en efterfrågan som ständigt blir mer koncentrerad framstår en samordning av utbudet från dessa organisationer av ekonomiska skäl som nödvändigare än någonsin för att stärka producenternas ställning på marknaden. Denna sammanläggning bör ske frivilligt och på ett ändamålsenligt sätt genom att de tjänster som en producentorganisation kan erbjuda sina medlemmar är omfattande och effektiva. Det är inte fråga om att ifrågasätta leverans av produkter till sådana producentorganisationer för specialiserade produkter som existerade innan den här förordningen trädde i kraft.
8. En producentorganisation som är avsedd att bidra till att förverkliga målen med den gemensamma organisationen av marknaden får erkännas av medlemsstaten endast om den uppfyller vissa villkor som den förpliktar sig och sina medlemmar att följa i enlighet med sina stadgar. De producentgrupper som önskar få ställning som producentorganisation i enlighet med denna förordning bör kunna få en övergångsperiod under vilken ekonomiskt nationellt stöd och gemenskapsstöd får beviljas från och med det att dessa grupper ålägger sig vissa förpliktelser och uppfyller dessa.
9. Det är lämpligt att fastställa en övergångsperiod för de producentorganisationer som redan erkänts i enlighet med förordning (EEG) nr 1035/72⁽¹⁾ men som inte omedelbart kan uppfylla kraven för erkännande enligt den här förordningen. Sådana organisationer måste visa att de kan vidta de förändringar som är nödvändiga för detta ändamål.
10. För att göra producentorganisationerna ansvariga, i synnerhet för sina ekonomiska beslut, och för att användningen av de offentliga medel som ställs till deras förfogande skall inriktas på framtida utvecklingsmöjligheter, bör det fastställas på vilka villkor dessa medel får användas. Att producentorganisationerna genomför en samfinansiering av driftsfonder förefaller att vara en lämplig lösning.
11. För att driftsfonderna skall kunna existera och fungera väl är det nödvändigt att producentorganisationerna svarar för medlemmarnas hela frukt- och grönsaksproduktion.
12. För att det skall vara möjligt att bemästra gemenskapsutgifterna måste det stöd som beviljas de producentorganisationer som upprättar en driftsfond förses med ett tak.
13. För sådana områden där produktionen är svagt organiserad bör ytterligare ekonomiska bidrag från de enskilda staterna tillåtas. När det gäller medlemsstater som är särskilt missgynnade på den strukturella nivån måste dessa bidrag kunna ersättas av gemenskapen inom ramen för gemenskapsstödet.
14. För att ytterligare förstärka de åtgärder som producentorganisationerna eller deras sammanslutningar vidtar och för att säkerställa all önskvärd stabilitet på marknaden bör medlemsstaterna tillåtas att på vissa villkor utsträcka räckvidden av de regler som organisationen eller sammanslutningen av organisationer i den berörda regionen antagit för sina medlemmar till alla producenter i den regionen som inte är medlemmar, särskilt i fråga om produktion, avyttring och miljöskydd. Vissa kostnader till följd av utvidgningen av reglernas tillämpning kan, om de styrks, tas ut av de berörda producenterna från och med den tidpunkt då de gynnas av dennas effekter.
15. Branschorganisationer som bildas på initiativ av enskilda aktörer eller av aktörer som redan gått samman och som representerar en betydande del av de olika yrkeskategorierna inom frukt- och grönsakssektorn kan bidra till att större hänsyn tas till hur marknaden faktiskt fungerar och till att underlätta utvecklingen av det ekonomiska beteendet för att förbättra kunskapen om och organisationen av produktionen, liksom presentationen och saluföringen av produkterna. Eftersom dessa branschorganisationers åtgärder i allmänhet kan bidra till att förverkliga målen i artikel 39 i fördraget, särskilt de mål som gäller den nuvarande organisationen av marknaden, är det lämpligt att, efter att ha definierat de berörda åtgärdstyperna, ge medlemsstaterna möjlighet att ge ett särskilt erkännande till de organisationer som visar att de är representativa och som vidtar positiva åtgärder i förhållande till de ovan nämnda målen. Bestämmelserna i fråga om utvidgningen av de regler som antagits av organisationer eller sammanslutningar av producenter och fördel-

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1). Förordningen senast ändrat genom förordning (EG) nr 1363/95 (EGT nr L 132, 16.6.1995, s. 1).

ningen av de kostnader som följer av denna utvidgning bör, med hänsyn till de likartade målen, tillämpas även på branschorganisationer.

16. För att stabilisera priserna är det önskvärt att producentorganisationerna får intervensera på marknaden, särskilt genom beslut att inte bjuda ut vissa kvantiteter produkter till försäljning under vissa perioder. Ett sådant återtagande från marknaden får inte ses som en avsättningsmöjlighet som ersätter marknaden. Därför bör gemenskapsfinansieringen inte omfatta mer än en fastställd procent av produktionen och begränsas till en nedsatt ersättning, utan att detta påverkar utnyttjandet av driftsfonder för detta ändamål. I förenklingssyfte får det anses berättigat att fastställa en enhetlig och linjär gemenskapsersättning för varje produkt. För att få till stånd en nedsättning som i omfattning är jämförbar för alla produkter får vissa differentieringar anses nödvändiga.
17. Interventionsåtgärderna får full effekt endast om de produkter som återtas från marknaden inte åter släpps ut i den vanliga omsättningen för detta slag av produkter. Olika slag av ändamål eller användning som uppfyller detta villkor bör definieras i syfte att i största möjliga utsträckning undvika att återtagna produkter förstörs.
18. Den nya förvaltningen av återtagandena gör det möjligt att samtidigt upphäva gällande bestämmelser i fråga om följderna av tröskelöverskridanden. Det är dock rimligt att behålla denna princip under en övergångsperiod och att ge kommissionen befogenhet att genomföra den om behov skulle uppstå.
19. I förordning (EG) nr 3290/94⁽¹⁾ fastställs de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra de avtal som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, särskilt den nya ordningen för handel med tredje land inom frukt- och grönsakssektorn. Bestämmelserna i bilaga XIII till den nämnda förordningen skall införas i den här förordningen. Om produkter som importerats till gemenskapen är avsedda för bearbetningsindustrin, skall de dock inte säljas i konsignation. Kontrollen av ingångspriset kan följaktligen göras med hjälp av andra komponenter än ett schablonvärde. Den ifrågavarande bestämmelsen bör kompletteras i detta hänseende.
20. Reglerna för den gemensamma organisationen av marknaden bör iakttas av alla de aktörer för vilka

de gäller, annars kommer reglernas verkan att snedvridas med alla de konsekvenser detta medför, såväl för användningen av offentliga medel som för konkurrensen mellan aktörerna. Gemenskapen bör därför inrätta ett särskilt kontrollorgan inom denna sektor. Av både budget- och effektivitetsskäl bör detta kontrollorgan bestå av tjänstemän vid kommissionen och eventuellt av andra tjänstemän. Det är även nödvändigt att föreskriva gemenskapssanktioner för att säkerställa att den nya ordningen tillämpas på samma sätt i hela gemenskapen.

21. En av de nödvändiga förutsättningarna för en riktig förvaltning av den gemensamma organisationen av marknaden är mycket ingående kunskaper om marknaden. Därför bör nödvändiga åtgärder vidtas för att uppnå detta.
22. Den inre marknadens funktion skulle kunna äventyras av vissa slag av stöd. De bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att bedöma stöd som beviljats av medlemsstaterna och att förbjuda stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden bör därför tillämpas inom den sektor som avses med denna förordning.
23. Den gemensamma organisationen av marknaden inom sektorn bör samtidigt, och på ett lämpligt sätt, beakta de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.
24. För att underlätta genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen bör ett förfarande fastställas som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.
25. För att en särskilt ogynnsam konjunktur inom haselnötssektorn skall kunna bemästras är det viktigt att ett schablonbidrag beviljas med avseende på de hasselnötter som skördas under regleringsåren 1997/1998, 1998/1999 och 1999/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom denna förordning inrättas en gemensam organisation av marknaden för frukt och grönsaker.
2. Den gemensamma organisationen avser följande produkter:

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1193/96 (EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 1).

KN-nummer	Varuslag
0702 00	Tomater, färska eller kylda
0703	Kepalök (vanlig lök), schalottenlök, vitlök, purjolök och lök av andra <i>Allium</i> -arter, färska eller kylda
0704	Kål, blomkål, brysselkål, vitkål och liknande produkter av arten <i>Brassica</i> , färska eller kylda
0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium</i> spp.), färsk eller kyld
0706	Morötter, rovor, rödbetor, havrerot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda
0707 00	Gurkor, färska eller kylda
0708	Baljfrukter och spritade baljväxtfrön, färska eller kylda
ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda, med undantag av grönsaker enligt undernummer 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 och 0709 90 60
ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade, med undantag av arekanötter (berelnötter) och kolanötter enligt undernummer 0802 90 30
0803 00 11	Mjölbananer, färska
ex 0803 00 90	Mjölbananer, torkade
0804 20 10	Fikon, färska
0804 30 00	Ananas
0804 40	Avocado
0804 50 00	Guava, mango och mangostan
0805	Citrusfrukter, färska eller torkade
0806 10 21	Bordsdruvor, färska
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Meloner (inbegripet vattenmeloner) och papayafrukter, färska
0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska
0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbär, färska
0810	Andra frukter och andra bär, färska
0813 50 31	Blandningar bestående uteslutande av nötter enligt nr 0801 och 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Johannesbröd

3. Regleringsåren för de produkter som anges i punkt 2 skall, om det visar sig nödvändigt, fastställas enligt förfarandet i artikel 46.

AVDELNING I

Klassificering av produkter

Artikel 2

1. Produkter avsedda att levereras färska till konsumenterna får klassificeras i enlighet med ett system med normer.

2. Normerna för de färska frukter och grönsaker som räknas upp i bilaga I skall antas enligt det i artikel 46 angivna förfarandet för genomförandet av den gemensamma organisationen av marknaden. Härvid skall de EEG/FN-normer beaktas som rekommenderas av arbetsgruppen för standardisering av lättfördärliga produkter samt för kvalitetsförbättring som har inrättats vid Ekonomiska kommissionen för Europa.

Tills nya normer har antagits, skall de normer som definierats i enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 1035/72 tillämpas.

3. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som anges i artikel 46 utvidga förteckningen i bilaga I till att omfatta även andra produkter.

Artikel 3

1. Innehavaren av produkter för vilka normer antas får inte i försäljningssyfte ställa ut eller utbjuda till försäljning, sälja, leverera eller på annat sätt saluföra dessa produkter inom gemenskapen om de inte uppfyller dessa normer. Han är ansvarig för att normerna följs.

Medlemsstaterna får dock undanta följande produkter från skyldigheten att uppfylla dessa normer eller vissa bestämmelser:

- a) Produkter som ställs ut eller utbjuds till försäljning, säljs, levereras eller på annat sätt saluförs av producenten på försäljningsställen för partihandel, särskilt på produktionsmarknader som är belägna i produktionsområdet.
- b) Produkter som transporteras från dessa försäljningsställen för partihandel till sorterings- eller paketeringscentraler eller lagercentraler belägna i samma produktionsområde.

Vid tillämpning av andra stycket skall den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla de åtgärder som den har vidtagit i detta syfte.

2. Följande produkter behöver inte uppfylla normerna inom produktionsområdet:

- a) Produkter som säljs eller levereras av producenten till sorterings- eller paketeringscentraler eller lagercentra-

ler eller som transporteras från producentens anläggning till sådana centraler.

- b) Produkter som transporteras från lagercentraler till sorterings- eller paketeringscentraler.

3. Följande produkter behöver inte uppfylla normerna:

- a) Produkter som transporteras till bearbetningsanläggningar under förutsättning att lägsta kvalitetskrav för produkter avsedda för industriell bearbetning fastställs enligt förfarandet i artikel 46.
- b) Produkter som överläts till konsumenter för deras personliga bruk av producenten på hans anläggning.
- c) Efter av kommissionen på begäran av en medlemsstat enligt förfarandet i artikel 46 fattat beslut, produkter från en viss region som säljs i detaljhandeln i denna region i en omfattning som motsvarar en allmänt känd traditionell lokal konsumtion.

4. Bevis skall läggas fram för att de produkter som avses i punkt 2 och punkt 3 a uppfyller de fastställda villkoren, särskilt vad gäller deras mål.

Artikel 4

Om det råder extrem brist eller utbudet är extremt stort så att de produkter som överensstämmer med normerna inte kan täcka eller avsevärt överstiger konsumtionsbehoven skall undantag från tillämpningen av dessa normer enligt förfarandet i artikel 46 beviljas under iakttagande av gemenskapens internationella åtaganden och för en begränsad period.

Artikel 5

1. De uppgifter i fråga om märkning som föreskrivs i normerna skall anges läsligt och synligt på någon av förpackningens sidor, antingen direkt på förpackningen med outplånlig skrift, eller med hjälp av en etikett som utgör en del av förpackningen eller är stadigt fäst vid förpackningen.

2. I fråga om varor som saluförs i bulk och lastas direkt ombord på ett transportmedel skall de uppgifter som avses i punkt 1 anges i ett dokument som åtföljer varan eller på ett anslag som placeras synligt inne i transportmedlet.

Artikel 6

När produkterna bjuds ut till försäljning i förpackning på detaljhandelsstadiet skall de föreskrivna uppgifterna i fråga om märkning anges läsligt och tydligt.

När det gäller färdigpackade produkter enligt direktiv 79/112/EEG⁽¹⁾ skall nettovikten anges förutom allt det som skall anges enligt normerna. För produkter som normalt säljs styckvis skall skyldigheten att ange nettovikten dock inte tillämpas om man tydligt kan se hur många de är och räkna dem utan att öppna förpackningen eller om antalet anges på märkningen.

Produkterna behöver inte presenteras i förpackning under förutsättning att detaljhandlaren förser de varor som saluförs med en skylt som med tydliga och läsliga bokstäver anger de uppgifter som föreskrivs i normerna rörande

- sort,
- produktens ursprung,
- klassificering.

Artikel 7

I syfte att konstatera om de produkter för vilka normer har antagits uppfyller bestämmelserna i artiklarna 3–6 skall kontroller utföras i form av stickprov i samtliga handelsled liksom under transport av de organ som varje medlemsstat utser i enlighet med bestämmelserna i avdelning VI.

Denna kontroll skall företrädesvis utföras före avsändningen från produktionsområdena, vid förpackning eller lastning av varorna.

Medlemsstaterna skall till övriga medlemsstater och till kommissionen anmäla vilka organ de har utsett att ansvara för kontrollen.

Artikel 8

1. De produkter för vilka normer har antagits får importeras från tredje land endast om de överensstämmer med dessa normer eller normer som åtminstone är likvärdiga.

2. Artiklarna 3–7 skall tillämpas på produkter som importeras till gemenskapen efter det att tullförfarandena vid import har fullgjorts i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser om tull.

Artikel 9

1. De produkter för vilka normer har antagits får exporteras till tredje land endast om de överensstämmer med dessa normer.

⁽¹⁾ Radets direktiv 79/112/EEG av den 18.3.1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Undantag får dock beviljas enligt förfarandet i artikel 46, med hänsyn till marknadernas krav i destinationslandet.

2. De produkter som är avsedda för export till tredje land skall underkastas kontroll av överensstämmelse med normerna innan de lämnar gemenskapens tullområde.

Artikel 10

De åtgärder som syftar till att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46.

Dessa åtgärder får, i fråga om produkter som är avsedda att importeras till gemenskapen, omfatta godkännande av officiella kontrollorgan i det exporterande tredje landet.

AVDELNING II

Producentorganisationer

Artikel 11

1. I denna förordning avses med *producentorganisation* varje juridisk person

a) som har bildats på eget initiativ av producenter av följande kategorier av de produkter som anges i artikel 1.2:

- i) Fukt och grönsaker.
- ii) Fukt.
- iii) Grönsaker.
- iv) Produkter avsedda för bearbetning.
- v) Citrusfrukter.
- vi) Nötter.
- vii) Svamp.

b) särskilt i syfte att

- 1) säkerställa produktionsplaneringen och anpassa denna till efterfrågan, särskilt vad gäller kvantitet och kvalitet,
- 2) främja koncentrationen av utbudet och avyttring av medlemmarnas produktion,
- 3) minska produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna,
- 4) främja odlings- och produktionsmetoder och en avfallshantering som är miljövänlig, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap, samt för att bevara och/eller främja den biologiska mångfalden.

c) vars stadgar särskilt ålägger de sammanslutna producenterna att

- 1) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit vad gäller kännedom om produktionen, produktion, saluföring och miljöskydd,
- 2) i fråga om varje enskild kategori av de produkter som anges i punkt a för en bestämd anläggning inte vara medlem av mer än en av de producentorganisationer, som avses i punkt a,
- 3) sälja hela sin produktion genom förmedling av producentorganisationen.

Om producentorganisationen tillåter det och på de villkor som denna fastställer får dock de sammanslutna producenterna

- sälja högst 25 % av sin produktion om det gäller de organisationer för producenter av frukt och grönsaker som avses i a i och högst 20 % om det gäller producenter som är medlemmar av andra slag av producentorganisationer, från sin anläggning direkt till konsumenter för deras personliga bruk, och dessutom
 - själva eller genom förmedling av en annan producentorganisation, som deras egen organisation utser, saluföra produkter som utgör en marginell kvantitet i förhållande till den kvantitet som den egna organisationen kan saluföra,
 - genom förmedling av en annan producentorganisation, som deras egen organisation utser, saluföra produkter som på grund av sina egenskaper inte i första hand utgör den huvudsakliga kommersiella verksamheten hos den egna organisationen,
 - enligt förfarandet i artikel 46 vara berättigade att undantagsvis, i successivt avtagande omfattning och under en övergångsperiod fram till den 31 december 1999 sluta avtal direkt med företag för bearbetning av vissa produkter,
- 4) tillhandahålla de uppgifter som producentorganisationen begärt för statistiska ändmål och som kan gälla särskilt arealer, skörd, avkastning och direktförsäljning,
 - 5) betala de ekonomiska bidrag som fastställs i stadgarna för inrättande och förvaltning av den driftsfond som avses i artikel 15,

d) i vars stadgar fastställs

- 1) bestämmelser för fastställande, antagande och ändring av de regler el som avses i c 1,
- 2) medlemsavgifter som medlemmarna skall åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen,

- 3) regler som på ett demokratiskt sätt säkerställer att de sammanslutna producenterna har kontrollen över organisationen och beslutsförfarandet,
 - 4) påföljder vid överträdelse av stadgarna, särskilt om de ekonomiska bidragen inte betalas, eller de regler som producentorganisationen har fastställt inte följs,
 - 5) regler för antagande av nya medlemmar, särskilt en minsta tid för medlemskap,
 - 6) de regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen skall fungera, och
- e) som har erkänts av den berörda medlemsstaten i enlighet med villkoren i punkt 2.

2. Medlemsstaterna skall, vad gäller producentorganisationer enligt denna förordning, på följande villkor erkänna producentgrupper som ansöker om detta:

- a) De motsvarar kraven i punkt 1 och kan i detta syfte, tillsammans med övrigt underlag, visa att de har ett lägsta antal producenter som medlemmar och en lägsta kvantitet avsejningsbar produktion, som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46.
- b) De erbjuder tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande, varaktighet och effektivitet.
- c) De gör det faktiskt möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder.
- d) De ställer faktiskt till medlemmarnas förfogande de tekniska hjälpmedel som behövs för lagring, förpackning och saluföring av produkter samt säkerställer en kommersiell, bokföringsmässig och budgetmässig förvaltning som lämpar sig för de uppgifter de åtagit sig.

3. Medlemsstaterna kan även som producentorganisation enligt den här förordningen erkänna andra producentorganisationer än de som anges i punkt 1 a och som existerade före den här förordningens ikraftträdande och som är erkända producentorganisationer enligt förordning (EEG) nr 1035/72 innan den här förordningen börjar tillämpas.

När medlemsstaterna tillämpar första stycket och erkänner ovan nämnda producentorganisationer skall de krav tillämpas som anges i punkt 1, med undantag för punkt a, och om det är lämpligt, punkt C 2, och i punkt 2.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall

- a) efter det att ansökan och relevant underlag har lämnats in, besluta om huruvida erkännande skall beviljas inom tre månader,

- b) vid behov utföra regelbundna kontroller för att fastställa om producentorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande samt fastställa de sanktioner som skall tillämpas om organisationerna inte uppfyller villkoren och vid behov besluta att återkalla erkännandet,
- c) inom två månader till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på en ansökan om erkännande eller om återkallelse av ett erkännande.
2. På vilket sätt och hur ofta medlemsstaterna skall lämna kommissionen en rapport om producentorganisationernas verksamhet skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46.

Kommissionen skall genom kontroller i enlighet med avdelning VI säkerställa att bestämmelserna i artikel 11 och i punkt 1 b i den här artikeln följs genom kontroller som utförs i enlighet med avdelning VI och efter sådan kontroll i förekommande fall begära att medlemsstaten återkallar erkännandet.

Artikel 13

1. De producentorganisationer som före den här förordningens ikraftträdande har erkänts med stöd av förordning (EEG) nr 1035/72, och som inte utan en övergångsperiod kan erkännas med stöd av artikel 11 i den här förordningen, skall omfattas av bestämmelserna i avdelning IV under två år efter ikraftträdandet, om dessa organisationer uppfyller kraven i de nämnda artiklarna i förordning (EEG) nr 1035/72.
2. De två år som avses i punkt 1 skall utsträckas till fem år under förutsättning att den berörda organisationen
- a) på en fastställd dag före utgången av den period som avses i punkt 1 överlämnar en åtgärdsplan i syfte att erhålla ett erkännande i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.2 till den medlemsstat som skall bevilja eller avslå ansökan,
- b) vid överlämnandet av åtgärdsplanen visar att den har inrättat en driftsfond i enlighet med artikel 15,
- c) förpliktar sig, att under sådant påföljdsansvar som medlemsstaten skall fastställa, genomföra åtgärdsplanen före utgången av de fem åren.
3. Den producentorganisation som, oavsett skäl eller tidpunkt, inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 skall förlora sin status som sådan i enlighet med villkoren i artikel 12.1 b.

Första stycket skall dock tillämpas utan att det påverkar de individuella rättigheter som en producentorganisation kan ha erhållit enligt med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1035/72.

Artikel 14

1. Nya producentgrupper, eller producentgrupper som inte har erkänts i enlighet med förordning (EEG) nr 1035/72 före den här förordningens ikraftträdande, får omfattas av en övergångsperiod på högst fem år för att kunna uppfylla villkoren som avses i artikel 11.

I detta syfte skall de till medlemsstaten överlämna en plan för erkännande i flera steg; godkännandet av planen inleder den tidsfrist på fem år som avses i första stycket och har samma verkan som ett förhandserkännande.

2. Medlemsstaterna får under de fem år som följer efter förhandserkännandet bevilja sådana producentgrupper som avses i punkt 1

- a) stöd för att uppmuntra dem att konstituera sig och för att underlätta deras administrativa verksamhet,
- b) stöd, direkt eller genom förmedling av kreditinstitut, i form av särskilda lån som är avsedda att täcka en del av de investeringar som krävs för att uppnå erkännande och som i detta syfte anges i den erkännandeplan som avses i punkt 1 andra stycket.

3. Det stöd som avses i punkt 2 skall ersättas av gemenskapen i enlighet med artikel 52.2 och 52.3.

4. Innan medlemsstaten beviljar förhandserkännande skall den informera kommissionen om sin avsikt att göra det och de ekonomiska följderna av detta.

5. Att en producentgrupp överlämnar en erkännandeplan till en medlemsstat innebär för gruppens del att den förbinder sig att underkasta sig nationella kontroller och gemenskapskontroller som utförs i enlighet med avdelning VI, särskilt vad gäller korrekt förvaltning av offentliga medel.

6. Medlemsstaterna skall fastställa de påföljder som skall tillämpas på producentgrupper som inte uppfyller sina åtaganden.

7. De tillämpningsföreskrifter som antas enligt artikel 48 för att genomföra den här artikeln skall innefatta bestämmelser som säkerställer att det stöd som betalas till de portugisiska producentorganisationerna, uttryckt i procent av värdet av producentorganisationens saluförda produktion, än det som följer av förordning (EEG) nr 746/93⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 746/93 av den 17 mars 1993 om stöd i Portugal till att bilda producentorganisationer och underlätta deras verksamhet enligt förordningarna (EEG) nr 1035/72 och (EEG) nr 1360/78 (EGT nr L 77, 31.3.1993, s. 14).

Artikel 15

1. På de villkor som anges i denna artikel skall ett ekonomiskt gemenskapsstöd beviljas de producentorganisationer som inrättat en driftsfond.

Denna fond skall finansieras genom faktiska ekonomiska bidrag från medlemsproducenterna som grundas på de kvantiteter eller det värde av frukt och grönsaker som faktiskt saluförs på marknaden och genom det ekonomiska stöd som avses i första stycket.

2. Den driftsfond som avses i punkt 1 är avsedd

- a) att finansiera återtaganden från marknaden på de villkor som anges i punkt 3,
- b) att finansiera ett verksamhetsprogram som skall överlämnas till de behöriga nationella myndigheterna och godkännas av dessa med tillämpning av artikel 16.1.

Denna fond får användas, helt eller delvis, till finansiering av den åtgärdsplan som lagts fram av de producentorganisationer som avses i artikel 13.

3. Utnyttjande av driftsfonden för att finansiera återtaganden från marknaden får ske endast om ett verksamhetsprogram har godkänts av de behöriga nationella myndigheterna. Utnyttjandet får ske i någon eller några av följande former:

- a) Utbetalning av kompensation för återtagande för sådana produkter som inte återfinns i bilaga II som motsvarar gällande normer, om sådana normer har fastställts med tillämpning av artikel 2.
- b) Beviljande av ett tillägg till gemenskapens ersättning för återtagande.

Medlemsstaterna får fastställa en högsta nivå för kompensationen eller tillägget; det tilläggsbelopp som fastställs på detta sätt får dock inte, sammantaget med gemenskapsersättningen för återtagande, överskrida gränsen för det högsta återköpspris som gäller för regleringsåret 1995/96 i enlighet med artikel 16.3 a, artiklarna 16 a och 16 b och artikel 18.1 a första strecksatsen i förordning (EEG) nr 1035/72.

Den andel av driftsfonden som får användas till finansiering av återtagande får inte överskrida 60 % under det första året, 55 % under det andra året, 50 % under det tredje året, 45 % under det fjärde året, 40 % under det femte året och 30 % från och med det sjätte året, räknat från den dag då de behöriga nationella myndigheterna godkänner det första verksamhetsprogram som överlämnats av den berörda producentorganisationen och godkänts av dessa myndigheter.

De gränser som avses i artikel 23.3, 23.4 och 23.5 skall tillämpas för de återtaganden som avses ovan under a första stycket i denna punkt.

4. Det verksamhetsprogram som avses i punkt 2 b skall

- a) avse flera av de mål som avses i artikel 11.1 b och andra mål, bl.a. följande: att förbättra produkternas kvalitet, öka deras handelsvärde, främja konsumenternas intresse för produkterna, ta fram ett sortiment av ekologiska produkter, främja integrerad produktion eller andra produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, minska återtagandena,
- b) omfatta åtgärder som är avsedda att utveckla de sammanslutna producenternas användning av miljövänlig teknik, både i fråga om odlingsmetoder och om hantering av använt material.

Med miljövänlig teknik menas framför allt sådan teknik som gör det möjligt att uppnå målen i artikel 1 a–c i förordning (EEG) nr 2078/92⁽¹⁾.

- c) Innehålla en ekonomisk uppskattning av de tekniska hjälpmedel och mänskliga resurser som krävs för att säkerställa kontroll av att normer och bestämmelser om växtskydd samt bestämmelser om högsta tillåtna resthalter iaktas.

5. Det ekonomiska stöd som avses i punkt 1 skall motsvara summan av de ekonomiska bidrag som nämns i den punkten, och som faktiskt betalats in, och skall begränsas till 50 % av beloppet för de utgifter som verkställts med tillämpning av punkt 2.

Denna procentsats skall höjas till 60 % om ett verksamhetsprogram eller en del av ett verksamhetsprogram läggs fram

- a) av flera producentorganisationer i gemenskapen, med verksamhet i skilda medlemsstater, för gränsöverskridande verksamhet, med undantag av sådan verksamhet som avses i punkt 2 a, eller
- b) av en eller flera producentorganisationer för verksamhet som skall bedrivas över branschgränserna.

Taket för det ekonomiska stödet skall dock vara högst 4 % av värdet av varje producentorganisationens saluförda produktion, om det totala ekonomiska stödbeloppet utgör mindre än 2 % av samtliga producentorganisationers totala omsättning. För att se till att denna gräns iaktas kommer ett förskott på 2 % att betalas ut och resten av stödet kommer att beviljas så snart som det

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmedel inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 85). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2722/95 (EGT nr L 288, 1.12.1995, s. 35).

totala beloppet av ansökningar om stöd är känt. Från och med 1999 skall en höjning ske från 4 % till 4,5 % samtidigt som procentsatsen av den totala omsättningen höjs från 2 % till 2,5 %.

6. I de områden inom gemenskapen där producenterna är organiserade i särskilt ringa grad kan medlemsstaterna, efter en vederbörligen motiverad begäran, tillåtas ge ett nationellt ekonomiskt stöd till producentorganisationerna motsvarande högst hälften av producenternas bidrag. Detta stöd skall föras till driftsfonden.

I de medlemsstater där mindre än 15 % av produktionen av frukt, och grönsaker saluförs genom producentorganisationer och där produktionen av frukt och grönsaker motsvarar minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen kan stödet i första stycket på begäran av den berörda medlemsstaten återbetalas genom gemenskapens stödram.

Artikel 16

1. Det verksamhetsprogram som avses i artikel 15.2 b skall överlämnas till de behöriga nationella myndigheterna som skall godkänna eller avslå detta eller begära ändringar, med iakttagande av bestämmelserna i denna förordning.

Medlemsstaterna skall utarbeta nationella villkor för utarbetande av anbuds villkor i fråga om de åtgärder som avses i artikel 15.4 b. De skall överlämna utkastet till dessa villkor till kommissionen som kan begära ändringar inom en frist på tre månader om den konstaterar att utkastet inte gör det möjligt att uppnå de mål som fastställs i artikel 130r i fördraget och i gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och för en hållbar utveckling.

2. Senast före varje års utgång skall producentorganisationerna till medlemsstaten anmäla den beräknade storleken på driftsfonden för påföljande år och överlämna lämpligt underlag grundat på prognoserna för verksamhetsprogrammet, utgifterna för innevarande och eventuellt föregående år och, om så är nödvändigt, på uppskattningar av produktionskvantiteterna för nästa år. Medlemsstaten skall före den 1 januari påföljande år underätta producentorganisationen om den beräknade storleken på det ekonomiska stödet i enlighet med de gränser som fastställs i artikel 15.5.

Det ekonomiska stödet skall betalas ut på grundval av utgifterna för de åtgärder som avses i verksamhetsprogrammet. För samma åtgärder får förskott beviljas mot att garanti eller säkerhet ställs.

I början av varje år och senast den 31 januari skall producentorganisationen meddela medlemsstaten det defi-

nitiva utgiftsbeloppet för föregående år och bifoga nödvändiga verifikationer för att kunna få återstoden av det ekonomiska gemenskapsstödet.

3. En sammanslutning av producentorganisationer som erkänts av den berörda medlemsstaten får i sina medlemsorganisationers ställe förvalta deras driftsfonder i enlighet med artikel 15.1 och utarbeta, genomföra och överlämna de verksamhetsprogram som avses i artikel 15.2 b. I sådana fall skall sammanslutningen vara mottagare av det ekonomiska stödet och lämna de uppgifter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Verksamhetsprogrammet och dess finansiering genom å ena sidan producenterna och producentorganisationerna och å andra sidan gemenskapsfonder skall vara fleråriga och avse minst tre men högst fem år.

5. Att en producentorganisation eller, med tillämpning av punkt 3, en sammanslutning av producentorganisationer överlämnar ett verksamhetsprogram till en medlemsstat innebär för organisationens eller sammanslutningens del att den förbinder sig att underkasta sig nationella kontroller och gemenskapskontroller i enlighet med avdelning VI, särskilt vad gäller en riktig förvaltning av allmänna medel.

Artikel 17

Om de allmänna styrmedlen för den gemensamma organisationen av marknaden visar sig vara otillräckliga eller olämpliga för de produkter i artikel 1.2 som har stor ekonomisk eller ekologisk, lokal eller regional betydelse, och som är utsatta för varaktiga svårigheter på gemenskapsmarknaden, särskilt på grund av en hård internationell konkurrens, får särskilda åtgärder för att öka konkurrenskraften och främja dessa produkter beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Artikel 18

1. Om en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer med samma regler som är verksam i en viss ekonomisk sektor i fråga om en produkt anses vara representativ för produktionen och producenterna inom den sektorn, får den berörda medlemsstaten, på begäran av denna organisation eller sammanslutning, för de producenter som är etablerade inom denna sektor och som inte tillhör den organisationen eller sammanslutningen, göra följande regler tvingande

a) de regler som avses i artikel 11.1 c 1,

b) de regler för återtagande som har antagits av den berörda organisationen eller sammanslutningen.

Detta skall ske under förutsättning att dessa regler

— har gällt i minst ett regleringsår,

— anges i den uttömmande förteckningen i bilaga III,

— är tvingande under högst tre regleringsår.

2. I denna artikel avses med *ekonomisk sektor* ett geografiskt område som består av produktionsområden som gränsar till varandra eller ligger nära varandra och där produktions- och saluföringsvillkoren är enhetliga.

3. En producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer anses vara representativ i den mening som avses i punkt 1 om den omfattar minst två tredjedelar av producenterna i den ekonomiska sektor där den är verksam och omfattar minst två tredjedelar av produktionen i den sektorn.

4. De regler som har gjorts tvingande för samtliga producenter i en viss ekonomisk sektor

a) får inte påverka övriga producenter vare sig i medlemsstaten eller inom övriga gemenskapen negativt,

b) skall, som inte annat följer av dessa regler, inte vara tillämpliga på produkter som levereras för bearbetning inom ramen för ett avtal som undertecknats före regleringsårets början, med undantag för de regler för kunskap om produktionen som anges i punkt 1 a,

c) får inte strida mot gällande gemenskapslagstiftning och gällande nationell lagstiftning.

5. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna de regler som de har gjort tvingande för samtliga producenter i en viss ekonomisk sektor. Dessa regler skall offentliggöras i C-utgåvan av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Kommissionen skall besluta att medlemsstaten skall upphäva den utvidgning av reglerna som den beslutat i följande fall:

a) Om kommissionen konstaterar att utvidgningen medför att konkurrensen i fråga om en väsentlig andel av den inre marknaden blir utesluten, att den har en negativ inverkan på det fria handelsutbytet eller äventyrar de mål som anges i artikel 39 i fördraget.

b) Om kommissionen konstaterar att artikel 85.1 i fördraget är tillämplig på det avtal, det beslut eller de samordnade förfaranden som utvidgningen grundar sig på. Det beslut som kommissionen fattar med hänsyn till detta avtal, detta beslut eller detta samordnade förfarande skall tillämpas först från och med dagen för detta konstaterande.

c) Om kommissionen, efter de kontroller som utförts i efterhand i enlighet med avdelning VI, konstaterar att bestämmelserna i denna artikel inte följts.

6. Om punkt 1 tillämpas får den berörda medlemsstaten, om underlag framläggs, besluta att producenter som inte är medlemmar skall betala organisationen, eller i förekommande fall sammanslutningen, den del av det ekonomiska bidrag som lämnas av de producenter som är medlemmar och som är avsedd att täcka

a) de administrativa kostnader som uppkommer genom tillämpning av den ordning som avses i punkt 1,

b) kostnaderna för forskning, marknadsundersökningar och försäljningskampanjer som genomförs av organisationen eller sammanslutningen och som gynnar hela produktionen i den berörda sektorn.

7. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna en förteckning över de ekonomiska sektorer som avses i punkt 2. Inom en månad efter överlämnandet skall kommissionen godkänna förteckningen eller, efter samråd med den berörda medlemsstaten, besluta om de ändringar som denna bör göra i förteckningen. Den godkända förteckningen skall offentliggöras i C-utgåvan av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

AVDELNING III

Branschorganisationer och branschavtal

Artikel 19

1. I denna förordning avses med *erkända branschorganisationer*, nedan kallade "branschorganisationer", varje juridisk person

a) som företrar företrädare för näringsverksamhet med anknytning till produktion och/eller saluföring och/eller bearbetning av de produkter som avses i artikel 1.2,

b) som har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som den består av,

c) som i en eller flera gemenskapsregioner bedriver flera av följande verksamheter, med beaktande av konsumentintressena:

— Att förbättra kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden.

— Att bidra till att utsläppandet på marknaden av frukt och grönsaker samordnas på ett bättre sätt, särskilt genom marknadsundersökningar och marknadsstudier.

— Att utarbeta standardavtal som är förenliga med gemenskapens regler.

— Att arbeta för en ökad uppskattning av frukt och grönsaker.

- Att skaffa fram upplysningar och undersökningar som behövs för att inrikta produktionen på produkter som är bättre anpassade till marknadens krav och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt i fråga om produkternas kvalitet och miljöskydd.
 - Att främja forskning för att finna metoder som gör det möjligt att begränsa användningen av växtskyddsmedel och andra produktionselement och som säkerställer produktkvalitet och mark- och vattenskydd.
 - Att använda metoder och medel för att förbättra produkternas kvalitet.
 - Uppskattning och skydd av ekologiskt jordbruk och ursprungs- och kvalitetsbeteckningar samt geografiska beteckningar.
 - Att främja integrerad produktion eller andra produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön.
 - Att, i fråga om de regler för produktion och saluföring som anges i bilaga III, fastställa regler som är strängare än reglerna i gemenskapens lagstiftning eller i nationell lagstiftning.
- d) som har erkänts i enlighet med villkoren som anges i punkt 2.

2. Om medlemsstatens struktur berättigar till det får medlemsstaterna som branschorganisation i denna förordnings mening erkänna de organisationer som är etablerade inom deras territorium och som ansöker härom, under förutsättning att

- a) de bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom detta territorium,
- b) de representerar en väsentlig andel av produktionen och/eller saluföringen och/eller bearbetningen av frukt och grönsaker och av bearbetade produkter av frukt och grönsaker i de berörda regionerna och, i de fall då flera regioner berörs, har en längsta representativitet i fråga om var och en av de branscher de representerar i var och en av de berörda regionerna,
- c) de bedriver flera av de verksamheter som avses i punkt 1 c,
- d) de inte själva bedriver vare sig produktions-, bearbetnings- eller saluföringsverksamhet i fråga om frukt och grönsaker eller bearbetade produkter av frukt och grönsaker,
- e) de inte utför sådan verksamhet som avses i artikel 20.3.

3. Före erkännandet skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla vilka branschorganisationer som har lämnat in ansökan om erkännande med alla relevanta uppgifter om dessa organisationers representativitet och om de olika verksamheter som dessa bedriver liksom alla andra nödvändiga bedömningsgrunder.

Kommissionen kan framföra invändningar mot erkännandet inom två månader räknat från mottagandet av en sådan anmälan.

4. Medlemsstaterna skall

- a) besluta om erkännande skall beviljas inom tre månader från det att ansökan åtföljd av fullständigt underlag lämnades in,
- b) regelbundet kontrollera om branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande, om villkoren inte iaktas fastställa de påföljder som är tillämpliga på sådana organisationer och om nödvändigt besluta att återkalla deras erkännande,
- c) återkalla erkännandet om
 - i) villkoren för erkännandet, enligt denna förordning, inte längre är uppfyllda,
 - ii) branschorganisationen bryter mot något av förbuden i artikel 20.3, utan att det påverkar tillämpningen av straffrättsliga påföljder enligt den nationella lagstiftningen,
 - iii) branschorganisationen försummar den anmälningsskyldighet som nämns i artikel 20.2,
- d) inom två månader till kommissionen anmäla varje beslut att bevilja eller avslå en ansökan om erkännande eller om återkallelse av ett erkännande.

5. Reglerna för hur och hur ofta medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen om branschorganisationernas verksamhet skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46.

Kommissionen skall säkerställa att bestämmelserna i punkt 2 och i punkt 4 b följs genom kontroller som skall utföras i enlighet med avdelning VI och får i förekommande fall, efter sådan kontroll, begära att medlemsstaterna återkallar ett erkännande.

6. Ett erkännande innebär tillstånd att bedriva sådan verksamhet som anges i punkt 1 c, på de villkor som anges i den här förordningen.

7. Kommissionen skall ombesörja offentliggörandet i C-utgåvan av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av de erkända branschorganisationerna, med angivande av ekonomisk sektor eller verksamhetsområde samt av de åtgärder som genomförs i enlighet med artikel 21. Även återkallanden av erkännanden skall offentliggöras.

Artikel 20

1. Med avvikelse från artikel 1 i förordning nr 26⁽¹⁾ kan artikel 85.1 i fördraget inte tillämpas på de avtal,

⁽¹⁾ Förordning nr 26 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksprodukter (EGT nr 30, 20.4.1962, s. 993/62). Förordningen ändrad genom förordning nr 49 (EGT nr 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

beslut och samordnade förfaranden som de erkända branschorganisationerna genomför för att förverkliga de åtgärder som anges i artikel 19.1 c.

2. Punkt 1 är tillämplig endast om

- avtalen, besluten och de samordnade förfarandena anmälts till kommissionen, och
- kommissionen inom två månader efter det att den har mottagit allt det underlag som är nödvändigt för att göra en bedömning inte har funnit att avtalen, besluten eller de samordnade förfarandena är oförenliga med gemenskapens bestämmelser.

Avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft förrän denna period löpt ut.

3. Avtal, beslut och samordnade förfaranden skall under alla omständigheter förklaras vara oförenliga med gemenskapens bestämmelser om de

- kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom gemenskapen,
- kan medföra att den gemensamma organisationen av marknaden störs,
- kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschåtgärderna syftar till,
- innebär ett fastställande av priser, utan att det påverkar branschorganisationernas åtgärder i samband med tillämpningen av särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen,
- kan innebära diskriminering eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande del av produkterna i fråga.

4. Om kommissionen, sedan den tvåmånadersperiod som anges i punkt 2 första stycket andra strecksatsen löpt ut, finner att de villkor som gäller för tillämpning av denna förordning inte har uppfyllts, skall den fatta ett beslut med innebörden att artikel 85.1 i fördraget är tillämplig på det berörda avtalet, beslutet eller samordnade förfarandet.

Kommissionens beslut får inte träda i kraft före det datum då den berörda branschorganisationen underrättats om beslutet, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

5. Om fleråriga avtal ingås skall den föregående anmälningen för det första året gälla för de följande åren

av avtalet; kommissionen får emellertid på de villkor som anges i punkt 4 när som helst på eget initiativ eller på begäran från någon medlemsstat avge ett yttrande om oförenlighet.

Artikel 21

1. Om en branschorganisation som är verksam i en eller flera fastställda regioner i en medlemsstat i fråga om en viss produkt anses vara representativ för produktionen och/eller saluföringen och/eller bearbetningen av denna produkt får den berörda medlemsstaten på begäran av denna organisation och under en begränsad tid föreskriva att vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som sluts inom ramen för denna organisation skall vara tvingande för de aktörer, även enskilda aktörer, som bedriver verksamhet i den eller de berörda regionerna men inte är medlem av organisationen.

2. En branschorganisation skall anses vara representativ i den mening som avses i punkt 1 om den omfattar minst två tredjedelar av produktionen och/eller saluföringen och/eller bearbetningen av den berörda produkten eller de berörda produkterna i den eller de aktuella regionerna i en medlemsstat. Om en ansökan om utvidgning av reglerna omfattar flera regioner skall branschorganisationen ha en viss lägsta representativitet för varje bransch som de representerar i var och en av de berörda regionerna.

3. För de regler i fråga om vilka utvidgning får begäras skall följande gälla:

a) De får endast avse ett av följande områden:

- Kunskap om produktionen och den inre marknaden.
- Produktionsregler som är strängare än reglerna i gemenskapslagstiftningen respektive nationell lagstiftning.
- Utarbetande av standardkontrakt som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.
- Regler om saluföring.
- Regler om miljöskydd.
- Åtgärder för att främja och öka uppskattningen av produktionen.
- Åtgärder för att skydda ekologiskt jordbruk och ursprungs- och kvalitetsbeteckningar och geografiska beteckningar.

De regler som avses i andra, fjärde och femte strecksatserna får inte vara andra än de som återfinns i bilaga III.

b) De skall ha varit tillämpliga i minst ett regleringsår.

c) De får göras tvingande i längst tre år.

d) De får inte negativt påverka övriga aktörer i medlemsstaten eller inom den övriga gemenskapen.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen anmäla de regler som de har gjort tvingande för alla aktörer i en eller flera fastställda områden. Dessa regler skall offentliggöras i C-utgåvan av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Före ovan nämnda offentliggörande skall kommissionen upplysa den kommitté som anges i artikel 45 om alla anmälningar om utvidgning av branschorganisationsavtal.

Kommissionen skall besluta att medlemsstaten skall upphäva den utvidgning av reglerna som den beslutat, i de fall som avses i artikel 18.5 andra stycket.

2. Om reglerna utvidgas för en eller flera produkter, och om en eller flera sådana verksamheter som avses i artikel 21.3 a och bedrivs av en erkänd branschorganisation är av allmänt ekonomiskt intresse för de ekonomiska aktörer vilkas verksamhet är knuten till produkten eller produkterna, får den medlemsstat som har beviljat erkännandet besluta att de enskilda aktörer eller de grupper som inte är medlemmar i organisationen och drar nytta av denna verksamhet står i skuld till organisationen med hela eller en del av de ekonomiska bidrag som medlemmarna betalar, såvida dessa är avsedda att täcka omkostnader som är en direkt följd av det aktuella handlandet.

AVDELNING IV

Om ordningen för intervention

Artikel 23

1. Producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa får, i fråga om de produkter enligt artikel 1.2 som de fastställer, besluta att inte saluföra dessa produkter från de medlemmarna i de kvantiteter och under de perioder som de själva bestämmer.

2. Användningen av de produkter som återtas från marknaden enligt punkt 1 skall fastställas av producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa på ett sådant sätt att den normala avsättningen av produkten i fråga inte påverkas och att hänsyn tas till miljön, särskilt till kvaliteten på vatten och landskap.

3. Vid tillämpning av punkt 1, i fråga om var och en av de produkter som avses i bilaga II och som motsvarar normerna, skall producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa till medlemsproducenterna betala den gemenskapskompensation för återtagande som fastställs i enlighet med artikel 26 för högst 10 % av den saluförda kvantiteten.

Den begränsning till 10 % som fastställs i föregående stycke skall tillämpas på den kvantitet av varje produkt

som saluförs av enskilda medlemmar i den berörda producentorganisationen eller, med tillämpning av artikel 11.1 c, i en annan organisation, men inte omfatta de återtaganden som görs i enlighet med artikel 24.

4. Den begränsning till 10 % som fastställs i punkt 3 skall tillämpas från och med det sjätte regleringsåret från den dag då denna förordning träder i kraft. De återtaganden som görs under den övergångsperiod som omfattar de fem föregående regleringsåren får inte överskrida följande procentsatser av den saluförda kvantiteten som den fastställs enligt förfarandet i artikel 46: 50 % för det första året, 45 % för det andra året, 40 % för det tredje året, 30 % för det fjärde året och 20 % för det femte året.

För varje citrusfrukt skall dock dessa procentsatser vara 35 % för det första året, 30 % för det andra året, 25 % för det tredje året, 20 % för det fjärde året och 15 % för det femte året.

Bestämmelserna i punkt 3 andra stycket skall tillämpas på denna punkt.

5. Den procentsats på 10 % som avses i punkterna 3 och 4 utgör ett medelvärde under en treårsperiod med en årlig marginal för överskridande på 3 %.

6. När det gäller äpplen och päron har den begränsning på 10 % som avses i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt i artikel 24 ersatts med 8,5 %.

När det gäller meloner och vattenmeloner tillämpas begränsningen på 10 % från och med regleringsåret 1997/98.

Artikel 24

I fråga om de produkter som avses i bilaga II skall producentorganisationerna tillämpa bestämmelserna i artikel 23 på de odlare som inte är medlemmar i någon av de organisationer som avses i denna förordning, på begäran av dessa odlare. Gemenskapens kompensation för återtagande skall dock nedsättas med 10 %. Det utbetalade beloppet skall dessutom, i den mån detta visas, ta hänsyn till medlemmarnas sammanlagda kostnader för återtagandet. Kompensationen får inte beviljas för en procentandel som överskrider 10 % av odlarens saluförda produktion.

Artikel 25

Producentorganisationerna eller deras sammanslutningar skall meddela de behöriga nationella myndigheterna samtliga uppgifter som avser tillämpningen av artiklarna 23 och 24 och i synnerhet de åtgärder som har vidtagits för att säkerställa att hänsyn tas till miljön vid återtagande, och dessa myndigheter skall vidarebefordra uppgifterna till kommissionen.

Vilka uppgifter som skall meddelas skall vid behov fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Medlemsstaterna skall upprätta nationella villkor för utarbetande av anbudsvillkor för miljövänliga återtagandemetoder. De skall överlämna sitt utkast till sådana

villkor till kommissionen som får begära ändringar inom tre månader om den konstaterar att utkastet inte gör det möjligt att uppnå de mål som fastställs i artikel 130r i fördraget och i gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och för en hållbar utveckling.

Artikel 26

1. Gemenskapens kompensation för återtagande för de olika berörda produkterna återfinns i bilaga V.

2. Gemenskapens kompensation för återtagande utgörs av ett enhetsbelopp som gäller för hela gemenskapen.

Artikel 27

1. Om marknaden för en produkt i bilaga II berörs eller kan komma att beröras av allmänna och strukturella obalanser som ger eller kan ge uphov till en alltför stor kvantitet för återtagande enligt artikel 23 skall en interventionströskel fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46 före början av denna produkts regleringsår, och det finansiella ansvaret för överskridande, beräknat i förhållande till produkten och på grundval av verkställda återtaganden under ett regleringsår eller en motsvarande period eller på grundval av ett genomsnitt av verkställda interventioner under flera regleringsår, skall åvila producenterna.

Ett överskridande av interventionströskeln skall få till följd att gemenskapens kompensation för återtagande minskas under följande regleringsår. Denna minskning skall inte gälla regleringsåren därefter.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 46 skall följande fastställas:

a) Följderna av ett överskridande av dessa trösklar för var och en av de berörda produkterna.

b) Vid behov, den minskade gemenskapskompensationen för återtagande samt tillämpningsföreskrifter för den här artikeln.

3. Denna artikel skall tillämpas endast under de fem regleringsår som följer efter det att den här förordningen trätt i kraft.

Artikel 28

1. Medlemsstaterna skall för varje marknadsdag under vart och ett av de berörda regleringsåren meddela kommissionen de priser som noteras på de representativa produktionsmarknaderna för vissa produkter som definieras enligt sina kommersiella egenskaper, som sort eller typ, klass, storlek och förpackning.

2. Förteckningen över dessa marknader och över de produkter som avses i punkt 1 liksom frågan om hur ofta

uppgifterna skall lämnas in skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Enligt punkt 1 skall de marknader i medlemsstaterna anses vara representativa på vilka en betydande andel av den nationella produktionen av en bestämd produkt saluförs under hela regleringsåret eller under en av de perioder som regleringsåret har indelats i.

Artikel 29

1. Medlemsstaterna skall utbetala den gemenskapskompensation för återtagande som fastställs i artikel 26 till de producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa som har verkställt återtagandet på de villkor som anges i artiklarna 23 och 24 och som är kompensations-skyldiga gentemot sina medlemmar eller gentemot de odlare som inte är medlemmar.

Utbetalningarna skall göras på de villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

2. Gemenskapskompensation för återtagande skall betalas utan att detta, i förekommande fall, påverkar de ekonomiska följderna av att en interventionströskel överskrids.

Den skall dessutom minskas med producentorganisationernas eller deras sammanslutningars nettotinkomster från de produkter som återtas från marknaden.

3. Beviljande av gemenskapskompensation för återtagande, i fråga om produkter som producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa inte kan använda för något av de ändamål som anges i artikel 30.1, skall vara betingat av att produkterna används för ett ändamål som är förenligt med medlemsstatens instruktioner enligt de övriga bestämmelserna i artikel 30.

Artikel 30

1. De produkter som återtas från marknaden i enlighet med bestämmelserna i artikel 23.1 och som inte sålts skall avsättas enligt följande:

a) I fråga om samtliga produkter:

— Gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som av medlemsstaterna godkänts för detta ändamål, i deras verksamhet för att hjälpa personer som enligt nationell lagstiftning har rätt till offentligt understöd på grund av bristande resurser för sitt uppehälle.

— Gratis utdelning till fängelser och feriekolonier samt till sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna läggs till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar.

- Gratis utdelning utanför gemenskapen genom förmedling av välgörenhetsorganisationer som av medlemsstaterna godkänts för detta ändamål till förmån för nödlidande befolkningar i tredje land.

I andra hand:

- Användning till andra ändamål än livsmedel.
 - Användning som djurfoder, antingen i färsk form eller efter bearbetning i djurfoderindustrin.
- b) I fråga om frukt, gratis utdelning till skolbarn utöver måltiderna i skolmatsalar samt till elever vid skolor utan bespisning.
- c) I fråga om äpplen, päron, persikor och nektariner, bearbetning till alkohol med en styrka som överstiger 80 volymprocent och som erhålls direkt genom destillation av produkten.
- d) I fråga om samtliga produkter skall vissa kategorier överlämnas till bearbetningsindustrin, förutsatt att ingen snedvridning av konkurrensen uppstår för de berörda industrierna inom gemenskapen eller för importerade produkter. Genomförandet av denna bestämmelse skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

2. Om inte något av den ändamål som anges i punkt 1 kan utnyttjas kan de återtagna produkterna komposteras eller genomgå biologiska nedbrytningsprocesser som har godkänts av den berörda medlemsstaten.

3. Den verksamhet med gratis utdelning som avses i punkt 1 a första, andra och tredje strecksatserna och punkt 1 b skall organiseras av berörda producentorganisationer under medlemsstaternas överinseende.

I fråga om gratis utdelning av frukt till skolbarn får dock kommissionen, i samband med forskning och marknadsföring, ta initiativ till och ansvara för lokala pilotåtgärder.

4. Medlemsstaterna skall bidra till etableringen av kontakter mellan producentorganisationerna och de välgörenhetsorganisationer eller välgörenhetsorgan som kan vara intresserade av att använda produkter som återtagits från marknaden inom deras territorium för någon av de former för gratis utdelning som avses i punkt 1 a och b.

5. Överlämnande av produkter till djurfoderindustrin skall ske enligt det förfarande som är lämpligast av det organ som den berörda medlemsstaten utser.

Den destillation som avses i punkt 1 c skall genomföras av destillationsindustrin antingen för egen del eller på upp-

drag av det organ som den berörda medlemsstaten utser. I båda fallen skall transaktionen genomföras av ovan nämnda organ enligt det förfarande som bäst lämpar sig.

6. På de villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70⁽¹⁾ skall gemenskapen betala transportkostnaderna i samband med den gratis utdelning som avses i punkt 1 a samt kostnaderna för sortering och förpackning i samband med gratis utdelning av äpplen och citrusfrukter, om det senare sker i etapper inom ramen för avtal mellan producentorganisationerna och de välgörenhetsorganisationer eller välgörenhetsorgan som avses i punkt 3.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt när det gäller kostnadsfri distribution och överlåtelse av återtagna produkter samt för att undvika att destillation av återtagna produkter orsakar störningar på alkoholmarknaden, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

AVDELNING V

Ordningen för handel med tredje land

Artikel 31

1. All import till gemenskapen eller export från denna av de produkter som avses i artikel 1.2 får underkastas krav på uppvisande av en import- eller exportlicens.

Licensen skall utfärdas av medlemsstaterna till alla berörda som ansöker härom, oavsett var inom gemenskapen de är etablerade, utan att detta påverkar tillämpningsföreskrifterna för artiklarna 36 och 37.

Licensen skall gälla inom hela gemenskapen. Utfärdandet av dessa licenser får underkastas krav på att en säkerhet ställs för att garantera att importen eller exporten äger rum under licensens giltighetstid; säkerheten skall, utom i fall av force majeure, innehållas helt eller delvis om importen eller exporten inte genomförs inom den tiden eller endast genomförs till viss del.

2. Import- och exportlicensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

Artikel 32

1. Om inte annat följer av denna förordning skall tullsatserna i den gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som avses i artikel 1.2.

2. Om tillämpningen av tullsatsen i den gemensamma tulltaxan beror på ingångspriset på det importerade partiet skall riktigheten av detta pris kontrolleras med hjälp av ett schablonvärde för importen, som skall fastställas av kommissionen, för varje ursprungsland och för varje produkt, på grundval av det vägda genomsnittet av priserna för de berörda produkterna på de representativa importmarknaderna i medlemsstaterna eller, i förekommande fall, på andra marknader.

Särskilda bestämmelser kan dock komma att antas i enlighet med förfarandet i artikel 46 i syfte att kontrollera ingångspriset på import av produkter som huvudsakligen är avsedda för bearbetning.

3. Om det deklarerade ingångspriset för det berörda partiet är högre än schablonvärdet för import, ökat med en marginal som fastställts i enlighet med punkt 5 och som inte får överskrida schablonvärdet med mer än 10 %, skall det krävas att en säkerhet ställs som motsvarar de importtullar som fastställts på grundval av schablonvärdet för import.

4. Om ingångspriset för det berörda partiet inte deklarerats vid förtullningen skall tillämpningen av tullsatserna i den gemensamma tulltaxan bero på schablonvärdet för import eller, på de villkor som skall fastställas i enlighet med punkt 5, med tillämpning av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Artikel 33

1. I syfte att undvika eller stävja de skadliga effekter på gemenskapsmarknaden som kan följa av import av vissa av de produkter som avses i artikel 1.2 skall import av en eller flera av dessa produkter, förutom den tullsats som anges i den gemensamma tulltaxan, beläggas med en tilläggsimporttull, om de villkor som följer av artikel 5 i det jordbruksavtal⁽¹⁾ som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan är uppfyllda, med undantag av de fall då importen inte riskerar att orsaka störningar på gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli orimliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De aktiveringspriser som medför att en tilläggsimporttull får tas ut skall vara de som gemenskapen anmälde till Världshandelsorganisationen.

De kvantiteter som skall överskridas för att en tilläggsimporttull skall få tas ut skall fastställas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år under vilket de skadliga effekter som avses i punkt 1 uppstår eller riskerar att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttagandet av en tilläggsimporttull skall fastställas på grundval av cif-importpriset för den berörda försändelsen.

I detta syfte skall cif-importpriset kontrolleras på grundval av de representativa priserna på den berörda produkten på världsmarknaden eller på den importmarknad i gemenskapen som produkten är avsedd för.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46. Dessa föreskrifter skall särskilt avse

- a) de produkter på vilka tilläggsimporttullar skall tillämpas enligt villkoren i artikel 5 i det jordbruksavtal som avses i punkt 1 i den här artikeln,
- b) övriga kriterier som är nödvändiga för att säkerställa att punkt 1 tillämpas i överensstämmelse med artikel 5 i det nämnda avtalet.

Artikel 34

1. Tullkvoter för de produkter som avses i artikel 1.2 enligt de avtal som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas enligt de föreskrifter som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

2. Förvaltningen av tullkvoterna får ske med tillämpning av någon av följande metoder eller en kombination av dessa:

- a) En metod baserad på kronologisk ordning efter tidpunkten då ansökningarna lämnades in (enligt principen "först till kvarn får först mala").
- b) En metod med fördelning i förhållande till de kvantiteter som ansökningarna gällde vid tidpunkten då ansökningarna lämnades in (enligt metoden "samtidig granskning").
- c) En metod där hänsyn tas till traditionella handelsförbindelser (enligt metoden "stamgäster/nyanlända").

Andra lämpliga metoder får fastställas. Metoderna skall undvika all diskriminering av berörda aktörer.

3. Förvaltningsmetoden skall, när det visar sig lämpligt, beakta gemenskapsmarknadens försörjningsbehov och nödvändigheten av att bevara jämvikten på denna, samtidigt som den kan vägledas av tidigare tillämpade metoder för de tullkvoter som motsvarar dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar tillämpningen av de

⁽¹⁾ EGT nr L 336, 23.12.1994, s. 22.

tullar som följer av de avtal som har slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. I de föreskrifter som avses i punkt 1 fastställs att öppnandet av tullkvoter skall ske på årsbasis och, om så är nödvändigt, fördelas på lämpligt sätt över tiden, anges den tillämpliga förvaltningsmetoden i förekommande fall

- a) bestämmelser som garanterar produktens art, avsändningsort och ursprung,
- b) bestämmelser för erkännandet av det dokument som gör det möjligt att kontrollera de garantier som avses i a, och
- c) leveransvillkor samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 35

1. I den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra ekonomiskt betydande export av de produkter som avses i artikel 1.2, på grundval av priserna på dessa produkter inom den internationella handeln och inom de gränser som följer av de avtal som har slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och de priser som gäller inom gemenskapen täckas genom ett exportbidrag.

2. Beträffande tilldelningen av de kvantiteter som får exporteras med bidrag skall den metod fastställas som

- a) är bäst anpassad för produktens beskaffenhet och förhållandena på marknaden i fråga, och som medger en så effektiv användning som möjligt av tillgängliga resurser och som tar hänsyn till effektiviteten och exportstrukturen i gemenskapen, utan att medföra särbehandling mellan små och stora aktörer,
- b) från administrativ synpunkt är minst betungande för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) undviker varje form av särbehandling av de berörda aktörerna.

3. Bidraget skall vara detsamma inom hela gemenskapen.

Om förhållandena inom den internationella handeln eller särskilda krav på vissa marknader gör det nödvändigt får exportbidraget för en bestämd produkt differentieras i förhållande till produktens destination.

Bidragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46. Detta skall ske regelbundet.

De bidrag som fastställs regelbundet får, om så är nödvändigt, ändras under perioden av kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. När exportbidragen fastställs skall följande beaktas:

- a) Situationen och den troliga utvecklingen när det gäller
 - priserna och tillgången på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden,
 - priserna inom internationell handel.
- b) Kostnader för saluföring och längsta transportkostnader från gemenskapens marknader till hamnar eller andra exportplatser inom gemenskapen samt kostnader för tillträde till bestämmelseländerna.
- c) Den ekonomiska betydelsen av den planerade exporten.
- d) De gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

5. De priser som gäller på gemenskapsmarknaden som avses i punkt 1 skall fastställas med hänsyn till de priser som visar sig vara mest gynnsamma i exportsyfte.

De priser som gäller inom den internationella handeln som avses i punkt 1 skall fastställas med hänsyn till

- a) de priser som noters på marknaderna i tredje land,
- b) de priser som är mest gynnsamma vid import från tredje land och som tas ut i de tredje länder som är bestämmelseländer,
- c) konstaterade produktionspriser i exporterande tredje länder,
- d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag skall beviljas endast på begäran och mot uppvisande av vederbörlig exportlicens.

7. Bidragsbeloppet skall vara det som gäller den dag då ansökan om exportlicens lämnas in och, i fråga om differentierat bidrag, det som gäller den dagen

- a) för den destination som anges i licensen, eller
- b) för den verkliga destinationen om denna är en annan än den som anges i licensen. I sådana fall får det tillämpliga beloppet inte överskrida det belopp som är tillämpligt för den destination som anges i licensen.

I syfte att förhindra missbruk av den flexibilitet som avses i denna punkt får lämpliga åtgärder vidtas.

8. I enlighet med förfarandet i artikel 46 får undantag göras från punkterna 6 och 7 när det gäller de produkter som avses i artikel 1.2 och som omfattas av bidrag inom ramen för åtgärder avseende livsmedelsbistånd.

9. Exportbidraget skall utbetalas vid uppvisande av bevis för följande:

- Produkterna har exporterats från gemenskapen,
- Produkterna har sitt ursprung i gemenskapen.
- Vid differentierat exportbidrag, att produkterna har nått den destination som anges på exportlicensen eller en annan destination för vilken exportbidrag har fastställts, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får dock fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46, förutsatt att det fastställs villkor för att motsvarande garantier lämnas.

10. Iakttagande av de kvantitetsbegränsningar som följer av de avtal som har slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av exportlicenser som utfärdas för däri angivna referensperioder och som är tillämpliga på de berörda produkterna.

Vad gäller iakttagande av de skyldigheter som följer av de avtal som har slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod upphör.

11. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av kvantiteter som får exporteras och som inte har tilldelats eller utnyttjats, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Artikel 36

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller fastställs enligt en bestämmelse i denna skall det vid import från tredje land av de produkter som avses i artikel 1.2 vara förbjudet att

- ta ut en avgift som har motsvarande verkan som tull,
- tillämpa kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

2. De allmänna bestämmelserna för tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och de särskilda tillämpningsföreskrifterna för denna skall tillämpas på klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall anges i den gemensamma tulltaxan.

Artikel 37

1. Lämpliga åtgärder får tillämpas på handelsförbindelserna med tredje land om marknaden inom gemenskapen för en eller flera av de produkter som avses i

artikel 1.2 utsätts för eller riskerar att utsättas för allvarliga störningar till följd av importen eller exporten vilka kan äventyra målen i artikel 39 i fördraget.

Dessa åtgärder får tillämpas endast till dess störningen eller hotet om störning har upphört eller till dess de återtagna eller sålda kvantiteterna har minskat väsentligt.

Rådet skall på förslag av kommissionen och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna regler för tillämpningen av denna punkt och fastställa i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder som skall meddelas medlemsstaterna och som skall vara direkt tillämpliga. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat skall den fatta beslut i frågan inom tre arbetsdagar efter mottagandet av denna begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter det att beslutet meddelades. Rådet skall sammanträda genast. Det får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva åtgärden i fråga.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med iakttagande av de skyldigheter som följer av de internationella avtal som har slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

AVDELNING VI

Tillsyn på nations- och gemenskapsnivå

Artikel 38

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna för marknaden för frukt och grönsaker följs, särskilt på de områden som avses i bilaga IV.

2. När det är lämpligt att utföra stickprovskontroller skall medlemsstaterna genom kontrollernas art och frekvens samt på grundval av en riskanalys säkerställa att dessa är avpassade för den kontrollerade åtgärden och för hela deras territorium och står i förhållande till den produktvolym inom frukt- och grönsakssektorn som saluförs eller innehas i avsikt att saluföras.

Mottagarna av allmänna medel skall omfattas av systematiska kontroller utan att detta påverkar genomförandet av sådana kontroller på andra områden.

3. Kommissionen och medlemsstaterna skall övervaka att de behöriga instanserna förfogar över tillräckligt många anställda, vilkas kvalifikationer och erfarenhet lämpar sig för att utföra kontroller effektivt, särskilt på de områden som avses i bilaga IV.

Artikel 39

1. Utan att det påverkar de kontroller som utförs av nationella myndigheter enligt artikel 38 får kommissionen i samarbete med de behöriga organen i den berörda medlemsstaten utföra, eller be en medlemsstat utföra, kontroller på platsen i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsbestämmelserna för marknaden för frukt och grönsaker, särskilt på de områden som avses i bilaga IV.

2. Kommissionen skall på förhand skriftligen underätta den berörda medlemsstaten om föremålet för, syftet med och platsen för de planerade kontrollerna, dagen då dessa inleds samt kontrollanternas namn och befattning.

Artikel 40

1. I syfte att genomföra bestämmelserna i artikel 39 skall ett särskilt tillsynsorgan för marknaden för frukt och grönsaker inrättas vilket skall bestå av anställda vid kommissionen som har de tekniska kunskaper, de kvalifikationer och den erfarenhet som lämpar sig för dessa uppdrag samt eventuellt av anställda som utses på begäran av kommissionen och med samtycke från den berörda medlemsstaten bland de anställda som avses i artikel 38.3.

2. Under kommissionens ledning skall det särskilda tillsynsorganet utföra följande uppdrag:

- a) Delta i de kontroller som planeras och utförs av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
- b) På kommissionens initiativ utföra de kontroller som avses i artikel 39 vid vilka anställda från den berörda medlemsstaten anmodas att delta.
- c) Utvärdera de nationella kontroller som genomförs, de förfaranden som används och de resultat som uppnås.
- d) Informera sig om samtliga åtgärder som genom lagstiftning eller på annat sätt vidtas av de behöriga myndigheterna i syfte att förbättra iakttagandet av gemenskapsbestämmelserna om marknaden för frukt och grönsaker.
- e) Utveckla samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaternas organ i syfte att bidra till en enhet-

lig tillämpning av gemenskapsbestämmelserna för marknaden för frukt och grönsaker och att underlätta rörligheten för de berörda produkterna inom den sektorn.

3. I fråga om de kontroller som skall utföras enligt punkt 2 b skall kommissionen i god tid före genomförandet informera det behöriga organet i den medlemsstat inom vars territorium kontrollerna skall utföras.

4. Kommissionen skall själv bestämma var dessa kontroller skall genomföras och skall i samarbete med de berörda medlemsstaterna fastställa de praktiska bestämmelserna för detta.

Artikel 41

1. Kontrollerna enligt artikel 40.2 b skall utföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 729/70.

Kommissionens kontrollanter skall under sina kontroller uppföra sig på ett sätt som är förenligt med sedvanlig yrkespraxis i den berörda medlemsstaten och skall vara ålagda tystnadsplikt.

2. Kommissionen skall etablera lämpliga kontakter med de behöriga organen i medlemsstaterna i syfte att gemensamt utarbeta kontrollprogram. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att underlätta för denna att fullgöra denna uppgift.

3. Kommissionen skall till det behöriga organet i den berörda medlemsstaten så snart som möjligt meddela resultaten av de uppdrag som har utförts av kontrollanterna. Detta meddelande skall innehålla en redogörelse för eventuella svårigheter och konstaterade överträdelser mot bestämmelserna om marknaderna för frukt och grönsaker.

4. Den berörda medlemsstaten skall så snart som möjligt meddela kommissionen vilka åtgärder som den har vidtagit för att de konstaterade svårigheterna eller överträdelserna skall upphöra.

Artikel 42

Alla de oegentligheter som konstateras vid kontroller som kan få ekonomiska följder för EUGFJ:s garantidel skall behandlas enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 595/91⁽¹⁾. Den medlemsstat på vars territorium oegentligheten har konstaterats skall avge en sådan förklaring som föreskrivs i artikel 3 i denna förordning.

Brister i tillämpningen av gemenskapsreglerna i en medlemsstat som konstateras vid kommissionens kontroller

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett informationssystem på detta område (EGT nr L 67, 14.3.1991, s. 11).

och som kan få ekonomiska följder för EUGFJ:s garanti-sektion skall behandlas i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2 c i förordning (EEG) nr 729/70.

AVDELNING VII

Allmänna bestämmelser

Artikel 43

Om inte annat följer av denna förordning skall bestämmelserna i artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 44

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning. Dessa uppgifter skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 46. Enligt samma förfarande skall bestämmelserna för meddelande och spridning av dessa uppgifter fastställas.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall minst omfatta upplysningar om odlad areal och om de kvantiteter som skördas, saluförs eller inte bjuds ut till försäljning i enlighet med artikel 23.

Dessa uppgifter skall samlas in

— av producentorganisationerna när det gäller dessas medlemmar om inte annat föreskrivs i artiklarna 11 och 19,

— av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna när det gäller producenter som inte är medlemmar i någon av de organisationer som avses i denna förordning. Den berörda medlemsstaten kan helt eller delvis överlåta denna uppgift till en eller flera producentorganisationer.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 2 samlas in, att de är riktiga, att de behandlas statistiskt och att de regelbundet rapporteras till kommissionen. De skall föreskriva påföljder i händelse av oerättagade förseningar eller systematiska försummelser när det gäller att fullgöra uppgifterna i fråga. De skall informera kommissionen om dessa åtgärder.

4. Kommissionen skall regelbundet på lämpligast sätt till medlemsstaterna rapportera de uppgifter som avses i punkt 1 samt de slutsatser som den drar av dessa uppgifter. Tillämpningsföreskrifterna skall antas enligt förfarandet i artikel 46.

Artikel 45

En förvaltningskommitté för färsk frukt och färska grönsaker, nedan kallas "kommittén", inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 46

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall vara omedelbart tillämpligt.

b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.

Artikel 47

Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 48

Administrativa påföljder, ekonomiska eller av annan typ, skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46 allt efter behovet inom respektive sektor.

Artikel 49

Denna förordning skall tillämpas på ett sådant sätt att vederbörlig hänsyn samtidigt tas till de mål som agnes i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 50

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att beivra överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och för att förebygga och hindra bedrägerier.

Artikel 51

När medlemsstaterna antar bestämmelser i lagar och andra författningar för att tillämpa eller med tillämpning av denna förordning skall de underrätta kommissionen om detta senast en månad efter antagandet. Det samma gäller för ändringar av dessa bestämmelser.

Artikel 52

1. Utgifter i samband med utbetalning av gemenskapskompensation för återtagande samt gemenskapsfinansiering av driftsfonden, särskilda åtgärder enligt artikel 17 samt artiklarna 53, 54 och 55 skall, liksom kontrollåtgärder med hjälp av experter från medlemsstaterna, vilka har ställts till kommissionens förfogande i enlighet med artikel 40.1, anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 1.2 b i förordning (EEG) nr 729/70.

2. Det stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 14 samt artikel 15.6 andra stycket skall utgöra en gemensam åtgärd enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 4256/88⁽¹⁾. Det skall täckas av beräkningarna av årliga utgifter som avses i artikel 31.1 i förordning (EEG) nr 2328/91⁽²⁾.

Artikel 1.3 i förordning (EEG) nr 2328/91 skall tillämpas på det stöd som fastställs i denna punkt.

Utbetalning av stödet skall ske i enlighet med artikel 21 i förordning (EEG) nr 4253/88⁽³⁾. För utbetalning av rest-

belopp eller återbetalning skall, förutom de villkor som räknas upp i punkt 4 i den artikeln, utbetalningen grundas på

- a) en utgiftsdeklaration som utfärdas av medlemsstaterna under ett kalenderår, och
- b) en rapport om tillämpning av åtgärder under det aktuella kalenderåret, upprättad i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EEG) nr 4253/88,

vilka skall överlämnas till kommissionen före den 1 juli följande år.

3. Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter för punkt 2 i denna artikel efter samråd med den kommitté som avses i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88.

4. Bestämmelserna i avdelning VI skall tillämpas utan att detta påverkar tillämpningen av förordning (EEG) nr 4045/89⁽⁴⁾.

Artikel 53

De rättigheter som producentorganisationerna före denna förordnings ikraftträdande har fått i enlighet med artikel 14 och avdelning IIa i förordning nr 1035/72 skall vara oförändrade tills de upphör att gälla.

Artikel 54

1. Gemenskapen skall delta med 50 % i finansieringen av åtgärder som syftar till att utveckla och förbättra konsumtionen och användningen inom gemenskapen av nöter.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 skall syfta till att

- främja produkternas kvalitet, särskilt genom marknadsundersökningar och sökande efter nya användningsområden, vilket inbegriper medel för att anpassa produktionen efter detta,
- utveckla nya förpackningsmetoder,
- ge råd i fråga om marknadsföring till sektorns olika ekonomiska aktörer,
- anordna och delta i marknader och andra handelsaktiviteter.

3. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 46 precisera de åtgärder som anges i punkt 2 eller fastställa nya åtgärder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 25). Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT nr L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet (EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2387/95 (EGT nr L 244, 12.10.1995, s. 50).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om ändring av förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3193/94 (EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garanti-sektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EGT nr L 388, 30.12.1989, s. 18). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3253/94 (EGT nr L 338, 28.12.1994, s. 16).

Artikel 55

För de hasselnötter som skördas under regleringsåren 1997/1998, 1998/1999 och 1999/2000 skall ett stöd om 15 ecu/100 kg beviljas de poroducentorganisationer som erkänns enligt förordning (EEG) nr 1035/72 eller enligt den här förordningen och som under 1997 genomför en plan för förbättring av kvalitet enligt artikel 14d i förordning (EEG) nr 1035/72 eller ett verksamhetsprogram enligt den här förordningen.

Artikel 56

Senast den 31 december 2000 skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om hur denna förordning fungerar, samt vid behov framlägga lämpliga förslag.

Artikel 57

Om åtgärder blir nödvändiga för att underlätta övergången från den gamla ordningen till den som fastställs

genom denna förordning skall dessa åtgärder antas i enlighet med förfarandet i artikel 46.

Artikel 58

1. Denna förordning träder i kraft på dagen för dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997. Avdelning IV är dock, för var och en av de produkter som upptas i bilaga I, endast tillämplig för produkter som upptas i bilaga I från och med början av regleringsåret 1997/1998.

2. Förordningarna (EEG) nr 1035/72, nr 3285/83, nr 1319/85, nr 2240/88, nr 1121/89 och nr 1198/90 skall upphöra att gälla med verkan från den dag då motsvarande bestämmelser i den här förordningen börjar tillämpas.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall ses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VI.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 28 oktober 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

BILAGA I

Produkter som är avsedda att levereras i färskt tillstånd till konsumenten och som underkastas normer

Aprikoser	Kiwi
Citrusfrukter	Sallat
Sötmandel	Frisésallat och escarolesallat (bataviasallat)
Kronärtskockor	Meloner
Sparris	Hasselnötter
Avocado	Valnötter
Auberginer	Vanlig lök
Vitlök	Vattenmeloner
Morötter	Persikor
Rotselleri	Purjolök
Körsbär	Ärtor
Witloofcikoria	Paprikor
Blomkål	Äpplen och päron
Huvudkål	Plommon
Brysselkål	Bordsdruvor
Gurkor	Tomater
Zucchini	
Spenat	
Jordgubbar	
Böner	

BILAGA II

Förteckning över de produkter som får omfattas av gemenskapskompensation för återtagande i enlighet med artikel 23.3

Blomkål
Tomater
Auberginer
Aprikoser
Persikor
Nektariner
Citroner
Päron (med undantag av päron till päroncider eller päronsaft)
Bordsdruvor
Äpplen (med undantag av äpplen till cider)
Satsumas
Mandariner
Klementiner
Apelsiner
Meloner
Vattenmeloner

BILAGA III

Utömande förteckning över de regler som tillämpas av producentorganisationerna och som får utvidgas till att omfatta producenter som inte är medlemmar i enlighet med artikel 18.1

1. *Regler för kunskap om produktionen*

- a) Deklaration om avsikt att börja odla, per produkt och eventuellt per sort.
- b) Meddelande om att odling påbörjats.
- c) Deklaration av sammanlagda odlade markarealer, med fördelning per produkt och om möjligt per sort.
- d) Deklaration av förväntade kvantiteter och troliga skördedagar per produkt och om möjligt per sort.
- e) Periodisk deklaration av skördade kvantiteter eller tillgängliga lager, per sort.
- f) Information om lagringskapacitet.

2. *Regler för produktion*

- a) Iakttagande av kravet på utsäde med hänsyn till den planerade användningen av produkten: färskvarumarknad eller bearbetningsindustri.
- b) Iakttagande av bestämmelser för gallring av fruktträdgårdar.

3. *Regler för saluföring*

- a) Iakttagande av fastställda dagar för att påbörja skörd och iakttagande av regler för saluföring i etapper.
- b) Iakttagande av minimikrav i fråga om kvalitet och storlek.
- c) Iakttagande av regler för sortering, presentation, förpackning och märkning i första handelsledet.
- d) Uppgift om produktens ursprung.

4. *Regler för miljöskydd*

- a) Regler för användning av gödnings- och gödselmedel.
- b) Regler för användning av växtskyddsmedel och andra metoder för att skydda odlingar.
- c) Regler för maximalt innehåll av resthalter av växtskydds- eller gödningsmedel i frukt och grönsaker.
- d) Regler för bortskaffande av biprodukter och använt material.
- e) Regler för destruktion av produkter som återtagits från marknaden.

5. *Regler för återtagande*

- Regler som antas i enlighet med artikel 23 på de villkor som anges i artikel 25.

*BILAGA IV***Icke uttömmande förteckning över områden för nationella kontroller och gemenskapskontroller**

Kontroll av att produkterna överensstämmer med normerna (artiklarna 7 och 8)

Kontroll av att villkoren för erkännande av producentorganisationer uppfylls (artikel 12)

Kontroll av genomförandet av handlingsplanen (artikel 13)

Kontroll av genomförandet av erkännandeplan och av användningen av stödet (artikel 14)

Kontroll av genomförande av driftsfonden och verksamhetsprogrammet, särskilt en systematisk kontroll av hur medlen används (artikel 15)

Kontroll av att villkoren för utvidgande av bestämmelser iakttas (artikel 18)

Kontroll av att villkoren för bildande av branschorganisation och upprättande av branschavtal samt för att utvidgning av bestämmelser iakttas (artiklarna 19, 20 och 21)

Kontroll av åtgärder för återtagande (artikel 22 och följande)

Kontroll av korrekt utbetalning av gemenskapskompensation för återtagande (artikel 28)

Kontroll av avsättning av produkter som återtagits från marknaden (artikel 29)

Kontroll av tillämpningen av bestämmelserna för ordningen för handelsutbyte med tredje land (artikel 30 och följande)

BILAGA V

Gemenskapskompensation för återtagande

Regleringsår	(ecu/100 kg)					
	1997/98	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	fr.o.m. 2002
Blomkål	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Tomater	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Äpplen	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Druvor	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Aprikoser	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,17
Nektariner	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Persikor	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Päron	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Auberginer	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Meloner	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Vattenmeloner	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Äpelsiner	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Mandariner	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Klementiner	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsumas	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Citroner	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

BILAGA VI

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 1035/72	Denna förordning	Förordning (EEG) nr 1035/72	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 17	Artikel 28
Artikel 2	Artikel 2	Artikel 18	Artikel 29
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 18a	Artikel 24
Artikel 4	—	Artikel 19	—
Artikel 5	Artikel 4	Artikel 19a	—
Artikel 6	Artikel 5	Artikel 19b	—
Artikel 7	Artikel 6	Artikel 19c	—
Artikel 8	Artikel 7	Artikel 20	—
Artikel 9 och 11	Artikel 8	Artikel 21	Artikel 30
Artikel 10	Artikel 10	Artikel 22	Artikel 31
Artikel 12	Artikel 9	Artikel 23	Artikel 32
Artikel 13	Artikel 11	Artikel 24	Artikel 33
Artikel 13a	—	Artikel 25	Artikel 34
Artikel 13b	—	Artikel 26	Artikel 35
Artikel 14	Artikel 14	Artikel 27	Artikel 36
Artikel 14a	—	Artikel 31	Artikel 43
Artikel 14b	—	Artikel 32	Artikel 45
Artikel 14c	—	Artikel 33	Artikel 46
Artikel 14d	—	Artikel 34	Artikel 47
Artikel 14e	Artikel 54	Artikel 35	—
Artikel 14f	—	Artikel 36	Artikel 52
Artikel 14g	—	Artikel 36a	Artikel 52
Artikel 15	Artikel 23	Artikel 37	Artikel 49
Artikel 15a	—	Artikel 38	Artikel 44
Artikel 15b	Artikel 18	Artikel 40	—
Artikel 16	—	Artikel 41	Artikel 58
Artikel 16a	—	Artikel 42	Artikel 58
Artikel 16b	Artikel 27		

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2201/96

av den 28 oktober 1996

om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Frukt- och grönsakssektorn är generellt sett föremål för olika förändringar som gemenskapen måste ta hänsyn till genom en anpassning av de grundläggande reglerna för organisationen av denna marknad. Beträffande vissa bearbetade produkter bör dessutom hänsyn tas till situationen på de internationella marknaderna. Eftersom den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker sedan den inrättades har varit föremål för ett stort antal ändringar, och för klarhets skull, bör en ny förordning antas.
2. Vissa bearbetade produkter är särskilt betydelsefulla i gemenskapens Medelhavsregion där produktionskostnaderna är avsevärt högre än i tredje land. Systemet för produktionsstöd, som grundar sig på avtal som garanterar en regelbunden tillförsel till industrin mot ett minimipris till producenterna, har såsom det tillämpats visat sig fungera väl och bör behållas. Samtidigt bör, på samma sätt som för färska produkter, producentorganisationernas roll förstärkas för att säkerställa en högre koncentration av utbudet och en rationellare hantering av utbudet och slutligen, för att underlätta kontrollen av att minimipriserna till producenterna respekteras.
3. På grund av sambandet mellan priser på produkter avsedda att konsumeras färska och priser på produkter avsedda för bearbetning, bör det föreskrivas att det lägsta producentpriset skall bestämmas med beaktande av utvecklingen av marknadspriserna

inom frukt- och grönsakssektorn och av behovet av att bibehålla en tillräcklig balans mellan de olika användningsområdena för färska produkter.

4. Stödbeloppet bör kompensera skillnaden mellan de priser som betalas till producenterna inom gemenskapen och de priser som betalas i tredje land. Följaktligen bör ett beräkningssätt föreskrivas som särskilt tar hänsyn till denna skillnad och till effekten av minimiprisutvecklingen, utan att det påverkar tillämpningen av vissa tekniska faktorer.
5. På grund av den stora tillgången på råvaror och flexibiliteten i bearbetningskapacitet, kan beviljande av produktionsstöd i vissa fall medföra en avsevärd ökning av produktionen. För att undvika de avsättningsproblem som detta kan medföra, bör begränsningar avseende beviljandet av stöd införas i form av antingen en garantititröskel eller ett kvoteringsystem, beroende på produkten.
6. De erfarenheter som har gjorts såvitt avser bearbetade tomatprodukter leder till att ett flexibelt system bör antas som är ägnat att stärka företagen och öka konkurrenskraften inom gemenskapsindustrin. Kvoter per produktgrupp och per medlemsstat bör fastställas schablonmässigt under de två första åren av det nya systemets tillämpning. Stödbeloppet för produkter i koncentrerad form och därav framställda produkter bör sänkas för att kompensera de ökade kostnader som härrör från höjningen av kvoterna för produkter av tomatkoncentrat och för andra produkter i jämförelse med det gamla systemet.
7. Sektorn för torkade druvor företer särdrag som har lett till tillämpningen av ett stödsystem för specialiserade brukningsarealer. Detta system, liksom systemet för högsta garanterad areal som syftar till att undvika en oproportionerlig utvidgning av odlingen av druvor för framställning av torkade druvor, bör, som tidigare, bibehållas i en och samma förordning.
8. De omplanteringsåtgärder som syftar till att bekämpa vinlöss bör fortsätta. För att undvika att denna verksamhet avstannar, samtidigt som betydande arealer återstår att omplantera, bör stödsystemet till förmån för producenter som omplanterar sina vingårdar för att bekämpa vinlös bibehållas.

⁽¹⁾ EGT nr C 52, 21.2.1996, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 276.

⁽³⁾ EGT nr C 82, 19.3.1996, s. 30.

9. För att underlätta avsättningen av bearbetade produkter och för att bättre anpassa deras kvalitet till marknadens krav, bör möjlighet ges att fastställa normer.
10. Inom sektorerna för torkade druvor och fikon bör systemet med lagring vid regleringsårets slut, som är begränsat till en viss kvantitet torkade druvor, bibehållas utan att tillämpningen av särskilda justeringar påverkas. Inköpsprisnivån för var och en av dessa två produkter bör fastställas med beaktande av de särdrag de företer.
11. Möjlighet bör skapas att införa särskilda åtgärder till förmån för vissa sektorer som möter internationell konkurrens, och som är av stor vikt lokalt och regionalt. Åtgärderna bör omfatta strukturella förbättringar i syfte att öka konkurrenskraften och främja användningen av produkterna i fråga. Ett tillfälligt och schablonmässigt beräknat stöd för arealer där sparris som är avsedd för bearbetning för närvarande odlas bör ges med hänsyn till situationen inom denna sektor.
12. I förordning (EG) nr 3290/94⁽¹⁾ har fastställts de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra de avtal som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, i synnerhet det nya systemet för handel med tredje land inom sektorn för bearbetade produkter av frukt och grönsaker. Bestämmelserna i bilaga XIV till förordning (EEG) nr 3290/94 skall föras in i den här förordningen. Av förenklingsskäl bör ansvaret för genomförandet av vissa tekniska bestämmelser avseende eventuell sockerbrist överlätas åt kommissionen.
13. Den inre marknadens verksamhet skulle kunna äventyras om visst stöd beviljades. De bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att värdera stöd som medlemsstaterna beviljat och att förbjuda sådana som är oförenliga med den gemensamma marknaden bör därför tillämpas inom den sektor som avses med den här förordningen.
14. Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽²⁾ bör tillämpas på sektorn för bearbetade produkter av frukt och grönsaker för att inte duplicera normer och kontrollorgan. Det är också nödvändigt att fastställa sanktioner för att garantera en enhetlig tillämpning av det nya systemet i hela gemenskapen.
15. Den gemensamma organisationen av marknaderna inom sektorn för bearbetade produkter av frukt och grönsaker måste samtidigt, och på lämpligt sätt, beakta de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.
16. För att underlätta genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen bör ett förfarande fastställas som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- Genom denna förordning inrättas en gemensam organisation av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.
- Den gemensamma organisationen skall omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) ex 0710	Grönsaker, okokta eller kokta i vatten eller ånga, frysta, med undantag av sockermajs enligt undernummer 0710 40 00, oliver enligt undernummer 0710 80 10 och spansk peppar av typerna <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0710 80 59
ex 0711	Tillfälligt konserverade grönsaker (t.ex. med hjälp av svavelhaltig gas eller i saltat vatten, med tillsats av svavel eller annan substans i syfte att åstadkomma tillfällig konservering), otjänliga som livsmedel i detta tillstånd, med undantag av oliver enligt undernummer 0711 20, spansk peppar av typerna <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0711 90 10, och sockermajs enligt undernummer 0711 90 30

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1193/96 (EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 1).

⁽²⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

KN-nr	Varuslag
ex 0712	Torkade grönsaker, även skurna i bitar eller skivor, krossade eller i pulverform, men inte preparerade på annat sätt, med undantag av potatis enligt undernummer ex 0712 90 05 som är vakuumtorkad på artificiell väg eller genom uppvärmning och otjänlig som människoföda, sockermajs enligt undernummer 0712 90 11 och 0712 90 19 och oliver enligt undernummer ex 0712 90 90
0804 20 90	Torkade fikon
0806 20	Torkade druvor
ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av frysta bananer enligt undernummer ex 0811 90 95
ex 0812	Frukt, bär och nötter tillfälligt konserverade (t.ex. med hjälp av svavelhaltig gas eller i saltat vatten, med tillsats av svavel eller annan substans i syfte att åstadkomma tillfällig konservering), otjänliga som livsmedel i detta tillstånd, med undantag av tillfälligt konserverade bananer enligt undernummer ex 0812 90 95
ex 0813	Annan torkad frukt än frukt enligt nr 0801-0806, innefattande torkad blandad frukt och nötter enligt detta kapitel, med undantag för blandningar som uteslutande innehåller nötter enligt nr 0801 och 0802 som hänförs till undernummer 0813 50 31 och 0813 50 39
0814 00 00	Skal av citrusfrukter eller meloner (inklusive vattenmelon), färska, frysta, i saltat vatten, med tillsats av svavel eller annan substans i syfte att åstadkomma tillfällig konservering eller torkade
0904 20 10	Färsk eller torkad paprika, varken krossad eller malen
b) ex 0811	Frukt, okokt eller kokt i vatten eller ånga, fryst, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel
1302 20	Pektinämnen, pektinater och pektater
ex 2001	Grönsaker, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade i ättikslag, med undantag av: — Annan frukt av typen <i>Capsicum</i> än paprika enligt undernummer 2001 90 20 — Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2001 90 30 — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar med en vikhalt stärkelse eller stärkelsemjöl som är lika med eller högre än 5 % enligt undernummer 2001 90 40 — Palmhjärtan som hänförs till undernummer 2001 90 60 — Oliver som hänförs till undernummer 2001 90 65 — Vinblad, humleskott och andra ätbara växtdelar som hänförs till undernummer ex 2001 90 96
2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än i ättika eller ättikslag
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än i ättika eller ättikslag
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än i ättika eller ättikslag, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer ex 2004 90 10, oliver som hänförs till undernummer ex 2004 90 30 och potatis, beredd eller konserverad som mjöl, gryn eller flingor enligt undernummer 2004 10 91
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än i ättika eller ättikslag, ej frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av oliver enligt 2005 70, sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2005 80 00, annan frukt av typen <i>Capsicum</i> än paprika enligt undernummer 2005 90 10 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl, gryn eller flingor enligt undernummer 2005 20 10

KN-nr	Varuslag
ex 2006 00	Frukt, fruktskal och andra växtdelar, syltat med socker (avrunnet, glaserat eller kristalliserat), med undantag för bananer syltade med socker enligt undernummer ex 2006 00 38 och ex 2006 00 99
ex 2007	Sylt, gelé, marmelad, mos och pasta av frukt, beredd genom kokning, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av: — Homogeniserade beredningar av banan enligt undernummer ex 2007 10 — Sylt, gelé, marmelad, mos och pasta av banan enligt undernummer ex 2007 99 39, ex 2007 99 90 och ex 2007 99 98
ex 2008	Frukt och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade på annat sätt, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller alkohol, ej nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av: — Jordnötssmör enligt undernummer 2008 11 10 — Palmhjärtan enligt undernummer 2008 91 00 — Majs enligt undernummer 2008 99 85 — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar med en vikhalt stärkelse eller stärkelsemjöl som är lika med eller högre än 5 % enligt undernummer 2008 99 91 — Vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2008 99 99 — Blandningar av bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 och ex 2008 92 98 — Bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 99 49, ex 2008 99 68 och ex 2008 99 99
ex 2009	Frukt- och bärsaft (med undantag av druvsaft och druvmust enligt undernummer 2009 60 och bananjuice enligt undernummer 2009 80) och grönsaksjuice, ojäst, utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel.

3. Regleringsåren för de produkter som anges i punkt 2 skall, om det är nödvändigt, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

förhand enligt förordning (EG) nr 2200/96 och bearbetningsindustrin.

AVDELNING I

Stödsystem

Artikel 2

1. Ett stödsystem för produktionen skall tillämpas för de produkter som anges i bilaga I och som framställs av frukt och grönsaker som odlas inom gemenskapen.

2. Produktionsstödet skall beviljas den bearbetningsindustri som till producenten har betalat ett pris för råvaror som lägst motsvarar minimipriset enligt avtal mellan de producentorganisationer som erkänts eller erkänts på

Under de första fem regleringsåren efter det att den här förordningen har trätt i kraft får avtal emellertid även slutas mellan bearbetningsindustrin och enskilda producenter för kvantiteter som för de olika regleringsåren uppgår till högst 75 %, 65 %, 55 %, 40 % och 25 % av den kvantitet som berättigar till produktionsstöd.

De ovan angivna producentorganisationerna skall tillämpa bestämmelserna i denna artikel på de aktörer som inte är medlemmar i någon av de kollektiva sammanslutningar som avses i förordning (EG) nr 2200/96, och som förbinder sig att genom dessa sammanslutningar saluföra hela den produktion som är avsedd för framställning av produkter som anges i bilaga I, och som betalar en del av organisationens totala kostnader för detta system.

Avtalen måste undertecknas före ingången av varje regleringsår.

Artikel 3

1. Det minimipris som betalas till producenten skall bestämmas på grundval av
 - a) det minimipris som tillämpas under föregående regleringsår,
 - b) marknadsprisutvecklingen inom frukt- och grönsakssektorn,
 - c) behovet av att säkerställa en normal avsättning för färskvaror till olika användningsområden, inklusive bearbetningsindustrin.
2. Minimipriset skall fastställas före ingången av varje regleringsår.
3. Minimipriset liksom tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 4

1. Produktionsstödet får inte överstiga skillnaden mellan det minimipris som erläggs till en producent inom gemenskapen och råvarupriset i de viktigare producerande och exporterande tredje länderna.
2. Produktionsstödet skall fastställas så att avsättning möjliggörs för gemenskapens produkter till ett minimipris inom de gränser som fastställs i punkt 1. Vid bestämmande av detta belopp skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, hänsyn särskilt tas till
 - a) skillnaden mellan kostnaden för råvara som erhålls inom gemenskapen och råvara som erhålls från viktigare konkurrerande tredje länder,
 - b) det stödbeloppet som bestämts för föregående regleringsår, eller som räknats fram före den minskning som anges i punkt 10, om den är tillämplig,
 - c) för de produkter för vilka gemenskapens produktion utgör en väsentlig del av marknaden: utvecklingen av den externa handelsvolymen och deras pris, om det sistnämnda kriteriet leder till en sänkning av stödbeloppet.
3. Produktionsstödet skall fastställas i förhållande till nettovikten för den bearbetade produkten. De koefficienter som uttrycker förhållandet mellan vikten på insatsråvaran och nettovikten på den bearbetade produkten skall fastställas schablonmässigt. De skall uppdateras regelbundet på grundval av gjorda erfarenheter.
4. Produktionsstöd skall endast utbetalas till bearbetningsindustrin för bearbetning av produkter som
 - a) framställs av råvaror som skördats inom gemenskapen och för vilka den berörda parten har erlagt minst det minimipris som avses i artikel 3,
 - b) uppfyller de kvalitetsmässiga minimikraven.

5. Råvarupriset i de viktigare konkurrerande tredje länderna skall principiellt fastställas på grundval av det faktiskt använda priset vid försäljning från jordbruksledet såvitt avser färska produkter av jämförbar kvalitet som används för bearbetning, vägda i förhållande till de kvantiteter slutprodukter som dessa tredje länder exporterar.

6. Såvitt avser produkter där gemenskapsproduktionen utgör minst 50 % av konsumtionen på gemenskapsmarknaden, skall utvecklingen av priserna och volymen av importen och exporten uppskattas på grundval av uppgifterna för det kalenderår som föregår ingången av regleringsåret, jämförda med uppgifterna för föregående kalenderår.

7. För bearbetade tomatprodukter skall produktionsstöd fastställas för

- a) tomatkoncentrat som hänförs till KN-nummer 2002 90,
- b) hela skalade tomater som erhålls från sorten San Marzano eller liknande sorter som hänförs till KN-nummer 2002 10,
- c) hela skalade tomater som erhålls från sorten Roma eller liknande sorter som hänförs till KN-nummer 2002 10,
- d) tomatasaft som hänförs till KN-nummer 2009 50.

8. Produktionsstöd för övriga bearbetade tomatprodukter erhålls med utgångspunkt i fasta belopp antingen för tomatkoncentrat, varvid hänsyn särskilt skall tas till innehållet i torrt extrakt av produkten eller för hela skalade tomater som erhålls från sorten Roma eller liknande sorter, varvid hänsyn särskilt skall tas till produktens kommersiella egenskaper.

9. Kommissionen skall fastställa beloppet på produktionsstödet i enlighet med förfarandet i artikel 29 före ingången av varje regleringsår.

Enligt samma förfarande skall den fastställa de koefficienter som avses i punkt 3, de kvalitetsmässiga minimikraven, liksom övriga tillämpningsföreskrifter för den här artikeln.

10. För bearbetade tomatprodukter får de totala kostnaderna för varje regleringsår inte överstiga det belopp som skulle ha uppnåtts om de franska och portugisiska kvoterna för koncentrat för regleringsåret 1997/98 hade bestämts enligt följande:

Frankrike: 224 323 ton.

Portugal: 670 451 ton.

I detta syfte skall det stöd som bestäms för tomatkoncentrat och produkter som framställs härur i enlighet med punkt 9 minskas med 5,37 %. Ett eventuellt tillägg skall utbetalas efter regleringsårets utgång om ökningen av de franska och portugisiska kvoterna inte används fullt ut.

Artikel 5

1. En garantitröskel för gemenskapen införs härmed för varje regleringsår och för nedanstående produkter och överskridande av tröskeln skall medföra en sänkning av produktionsstödet. Tröskeln bestäms

- a) för persikor i sockerlag eller naturlig fruktsaft, till en kvantitet om 582 000 ton nettovikt,
- b) för päronsorterna William och Rocha i sockerlag eller naturlig fruktsaft till en kvantitet om 102 805 ton nettovikt.

2. Det överskridande av trösklar som anges i punkt 1 skall uppskattas på grundval av medelvärdet av de producerade kvantiteterna under de tre regleringsår som föregår det regleringsår för vilket produktionsstöd skall fastställas. När tröskeln har överskridits skall stödet minskas för nästföljande regleringsår i förhållande till det överskridande som konstaterats för produkten i fråga.

Artikel 6

1. Ett kvoteringsystem införs härmed för beviljande av produktionsstöd för bearbetade tomatprodukter. Detta stöd skall begränsas till den kvantitet bearbetade produkter som motsvarar 6 836 262 ton färska tomater.

2. Den kvantitet som anges i punkt 1 skall fördelas vart femte år mellan tre produktgrupper, nämligen tomatkoncentrat, hela skalade tomater i konserv och övriga produkter och fördelningen skall ske med hjälp av medelvärdet av de producerade kvantiteterna, med beaktande av minimipriset, under de fem regleringsår som föregår det regleringsår för vilket fördelningen sker.

Den första fördelningen, vilken avser regleringsåret 1997/98 och de fyra följande regleringsåren, skall dock ske på följande sätt:

— Tomatkoncentrat:

4 585 253 ton.

— Hela skalade tomater i konserv:

1 336 119 ton.

— Andra produkter:

914 890 ton.

3. Den kvantitet färska tomater som fastställts för varje produktgrupp i enlighet med punkt 2, skall varje år fördelas mellan medlemsstaterna med hjälp av medelvärdet av de producerade kvantiteterna, med beaktande av minimipriset, under de tre regleringsår som föregår det regleringsår för vilket fördelningen sker.

Fördelningen för regleringsåren 1997/98 och 1998/99 är den som anges i bilaga III.

För regleringsåret 1999/2000, skall fördelningen ske med hjälp av medelvärdet av de producerade kvantiteterna med beaktande av minimipriset under regleringsåren 1997/98 och 1998/99.

Från och med regleringsåret 1999/2000 får fördelning enligt denna punkt inte leda till någon avvikelse, per medlemsstat eller per produktgrupp, som är större än 10% jämfört med tilldelade kvantiteter för föregående regleringsår. När en fördelning äger rum enligt punkt 2 skall denna procentsats beräknas med hjälp av kvantiteterna för föregående regleringsår, justerade med koefficienterna för den avvikelse som erhålls för varje produktgrupp vid denna fördelning.

4. Medlemsstaterna skall fördela de kvantiteter som de tilldelas bland de bearbetningsföretag som är etablerade på deras territorier i förhållande till medelvärdet av de producerade kvantiteterna, med beaktande av minimipriset, under de tre regleringsår som föregår det regleringsår för vilket fördelningen sker, med undantag för regleringsåret 1996/97 som inte skall beaktas.

För de tre första fördelningarna, vilka avser regleringsåren 1997/98, 1998/99 och 1999/200, skall dock hänsyn tas till de faktiskt producerade kvantiteterna regleringsåren 1993/94, 1994/95 och 1995/96.

5. Från och med regleringsåret 1999/2000 skall de fördelningar som avses i punkterna 2 och 3 genomföras i enlighet med förfarandet i artikel 29. Tillämpningsföreskrifterna för den här artikeln skall fastställas enligt samma förfarande. De skall särskilt innehålla regler som skall tillämpas för företag som har påbörjat sin verksamhet för mindre än tre år sedan, för nystartade företag samt vid sammanslagning eller avyttring av företag.

Artikel 7

1. Stöd skall beviljas för odling av druvor för framställning av torkade druvor av sorterna Sultan och Moscatel och av korinter.

Stödbeloppet skall fastställas per hektar specialiserad bruksareal i förhållande till medelavkastningen per hektar av denna typ. Det skall dessutom fastställas med hänsyn till

- a) behovet av att säkerställa vidmakthållande av arealer som traditionellt ägnats åt denna odling,
- b) avyttringsmöjligheterna för dessa torkade druvor.

Stödbeloppet kan differentieras med hänsyn till druvsorterna liksom till andra faktorer som kan påverka avkastningen.

2. För varje regleringsår skall en högsta garanterad gemenskapsareal fastställas som motsvarar medelvärdet av de arealer som ägnades åt sådan odling som avses i punkt 1 under regleringsåren 1987/88, 1988/89 och 1989/90. Om specialarealen som används för produktion

av torkade druvor överskrider högsta garanterade areal, skall stödbeloppet för påföljande regleringsår minskas i förhållande till det konstaterade överskridandet.

3. Stöd skall utbetalas då arealerna skördats och då produkterna torkats för bearbetning.

4. De producenter som omplanterar sina vingårdar för att bekämpa vinlöss och som inte åtnjuter stöd som tillhandahålls genom strukturprogram mot vinlöss, finansierade av EUGFJ:s utvecklingssektion, skall under tre regleringsår erhålla stöd som skall fastställas med hänsyn till det stödbelopp som avses i punkt 1 samt med hänsyn till det stödbelopp som beviljas med stöd av ovannämnda strukturprogram. I detta fall skall punkt 3 inte vara tillämplig.

5. Kommissionen skall före ingången av varje regleringsår fastställa stödbeloppet i enlighet med förfarandet i artikel 29. Enligt samma förfarande skall den fastställa tillämpningsföreskrifterna för denna artikel och konstatera eventuellt överskridande av högsta garanterade areal samt fastställa den därav följande minskningen av stödbeloppet.

Artikel 8

För de produkter som avses i artikel 7.1 och de produkter som anges i bilaga I och som är avsedda för konsumtion inom gemenskapen eller som exporteras till tredje land får gemensamma normer fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 9

1. De organ, som har godkänts av de berörda medlemsstaterna, nedan kallade "lagringsorgan", skall under loppet av regleringsårets två sista månader köpa de kvantiteter sultanrussin, korinter och torkade fikon som produceras i gemenskapen under det pågående regleringsåret, förutsatt att produkterna motsvarar de kvalitetskrav som fastställs.

De kvantiteter sultanrussin och korinter som inköps i enlighet med punkt 2 får inte överstiga 27 370 ton.

2. Det pris till vilket lagringsorganen köper de produkter som avses i punkt 1, skall

- a) för torkade fikon motsvara minimipriset för den lägsta kvaliteten minskat med 5 %,
- b) för sultanrussin och korinter vara i nivå med gällande inköpspris regleringsåret 1994/95, varje år justerat efter utvecklingen av det minimipris vid import som avses i artikel 13 eller, efter år 2000, världmarknadspriset.

3. Avyttringen av de produkter som köps in av lagringsorganen skall ske under sådana former att jämvikten på marknaden inte rubbas, och att lika tillgång till de produkter som säljs och lika behandling av köparna säkerställs.

För produkter som inte kan avyttras under normala förhållanden får särskilda åtgärder vidtas. I detta fall kan en särskild säkerhet ställas för att tillse att åtaganden uppfylls, särskilt vad avser produktens ändamål. Denna säkerhet skall hållas inne, helt eller till viss del, om åtagandena, helt eller delvis, inte uppfylls.

4. Lagringsstöd skall beviljas lagringsorgan för de kvantiteter av produkterna som köpts in och för den effektiva lagringstiden för dessa. Stödet får dock inte utbetalas för längre tid än den 18-månadersperiod som följer på utgången av det regleringsår under vilket produkten har köpts in.

5. Lagringsorganen skall beviljas en ekonomisk ersättning som motsvarar skillnaden mellan det inköpspris som betalas av lagringsorganen och försäljningspriset. Ersättningen skall minskas med eventuell vinst som erhålls genom skillnaden mellan inköpspriset och försäljningspriset.

6. För tillämpningen av punkt 1 skall medlemsstaterna godkänna de lagringsorgan som ger ändamålsenliga garantier, dels för att säkerställa lagring under goda tekniska förhållanden, dels för att utföra en tillfredsställande förvaltning av de inköpta produkterna.

Dessa lagringsorgan är i synnerhet skyldiga att lagra de inköpta produkterna i avskilda lokaler och att föra separata räkenskaper för dessa produkter.

7. Försäljningen av de produkter som inköpts i enlighet med punkt 1 skall ske antingen genom anbudsförande eller till ett på förhand fastställt pris.

Anbuden skall beaktas endast om de åtföljs av en säkerhet.

8. Det inköpspris som anges i punkt 2, liksom tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall, särskilt vad beträffar lagerstöd, ekonomisk ersättning samt inköp och försäljning av produkter genom lagringsorganen, fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 29.

Artikel 10

1. För de produkter i artikel 1.2 som är av stor ekonomisk eller ekologisk betydelse, lokalt eller regionalt, och som framför allt är utsatta för hård internationell konkurrens, kan särskilda åtgärder vidtas enligt förfarandet i artikel 29 för att förbättra deras konkurrenskraft och för att främja dessa.

Dessa åtgärder kan särskilt omfatta

- a) åtgärder för att förbättra de skördade produkternas lämplighet för bearbetning och avpassa deras egenskaper till bearbetningsindustrins behov,

- b) åtgärder för att ta i anspråk nya tekniska och vetenskapliga produktionsmetoder och tillvägagångssätt i syfte att förbättra kvaliteten eller sänka produktionskostnaderna för bearbetade produkter,
- c) åtgärder som rör utveckling av nya produkter eller nya användningsområden för bearbetade produkter,
- d) utförande av ekonomiska undersökningar och marknadsundersökningar,
- e) åtgärder för att främja konsumtionen och användning av produkterna i fråga.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 skall genomföras av de producentorganisationer eller dessas sammanslutningar som erkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96, i samverkan med organisationer som företräder aktörer som bearbetar och/eller saluför produkten eller produkterna inom den berörda sektorn.

3. För att underlätta införandet av särskilda åtgärder enligt punkt 1 för att förbättra konkurrenskraften när det gäller sparris som är avsedd för bearbetning skall ett schablonbidrag på 500 ecu per hektar för högst 9 000 hektar betalas ut enligt denna artikel under de tre första åren efter införandet av dessa åtgärder.

4. Tillämpningsföreskrifterna för den här artikeln, särskilt de som gör det möjligt att säkerställa komplementariteten och överensstämmelsen mellan de angivna åtgärderna säkerställs med å ena sidan dem som beslutas med stöd av artikel 17 i förordning (EG) nr 2200/96 och å andra sidan de åtgärder som finansieras med stöd av artiklarna 2, 5 och 8 i förordning (EEG) nr 4256/88⁽¹⁾, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 11

1. All import till gemenskapen eller export från denna av produkter som avses i artikel 1.2 får underkastas krav på uppvisande av en import- eller exportlicens.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 25). Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT nr L 193, 31.7.1993, s. 44).

Licensen skall utfärdas av medlemsstaterna till den som begär det, oavsett var inom gemenskapen han är etablerad, utan att detta påverkar de bestämmelser som antas för tillämpningen av artiklarna 15, 16, 17 och 18.

Licenserna skall gälla inom hela gemenskapen. Utfärdandet av licenserna får underkastas krav på att en säkerhet, som garanterar att importen eller exporten äger rum under licensens giltighetstid ställs; säkerheten skall, utom i fall av force majeure, hållas inne helt eller delvis om importen eller exporten inte genomförs inom den tiden eller endast genomförs till viss del.

2. Import- och exportlicensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 12

1. Om inte annat följer av den här förordningen, skall tullsatserna i den gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som avses i artikel 1.2.

2. Tillämpningsföreskrifterna till den här artikeln skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 13

1. Såvitt avser de produkter som återfinns i bilaga II skall ett minimipris vid import fastställas för regleringsåren 1997/98, 1998/99 och 1999/2000. Detta pris skall fastställas med särskild hänsyn till

- priset fritt gränser vid import till gemenskapen,
- världsmarknadspriserna,
- situationen på gemenskapens inre marknad,
- utvecklingen av handeln med tredje land.

Om minimipriset vid import inte respekteras skall en utjämningsavgift påföras, utöver tullen, som skall beräknas på grundval av de priser som tillämpas av de tredje länder som är de viktigaste leverantörländerna.

2. Minimipriset vid import för torkade druvor skall fastställas före regleringsårets ingång.

Detta pris skall fastställas för korinter och övriga torkade druvor. Det kan, för var och en av dessa två grupper, fastställas för produkter i detaljhandelsförpackning med en nettovikt som skall bestämmas och för produkter i detaljhandelsförpackning med en nettovikt som överstiger denna vikt.

3. Minimipriset vid import av bearbetade körsbär skall fastställas före regleringsårets ingång. Det får fastställas för produkter i detaljhandelsförpackning med en bestämd nettovikt.

4. Minimipriset vid import av torkade druvor är det pris som tillämpas på importdagen. Den utjämningsavgift som i förekommande fall skall tas ut skall vara den som tillämpas samma dag.

5. Minimipriset vid import av bearbetade körsbär skall vara det pris som tillämpas när deklarationen för övergång till fri omsättning godkänns.

6. Utjämningsavgifterna för torkade druvor skall fastställas med hjälp av en importprisskala. Skillnaden mellan minimipriset vid import och varje steg på skalan skall vara

— 1 % av minimipriset för det första steget,

— 3, 6 och 9 % av minimipriset för det andra, tredje respektive fjärde steget.

Det femte steget täcker samtliga fall när importpriset är lägre än det som tillämpas för det fjärde steget.

Den högsta utjämningsavgiften för torkade druvor får inte överstiga skillnaden mellan minimipriset och ett belopp som fastställs på grundval av det mest gynnsamma priset som tillämpas för större kvantiteter på världsmarknaden av de mest representativa tredje länderna.

7. Om importpriset för bearbetade körsbär är lägre än minimipriset på dessa produkter, skall en utjämningsavgift tas ut som motsvarar skillnaden mellan dessa två priser.

8. Minimipriset vid import, utjämningsavgiftsbeloppet och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 14

1. I syfte att undvika och hindra de skadliga effekter på gemenskapsmarknaden som kan följa av import av vissa av de produkter som avses i artikel 1.2, skall import av en eller flera av dessa produkter, med den tullsats som anges i den gemensamma tulltaxan, beläggas med en tilläggsimporttull, om de villkor som följer av artikel 5 i det jordbruksavtal, som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, är uppfyllda, med undantag av de fall då importen inte riskerar att orsaka störningar på gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli orimliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priser under vilka en tilläggsimporttull får tas ut skall vara de som gemenskapen anmäler till

Världshandelsorganisationen i enlighet med det anbud som har avgivits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

De utlösande kvantiteter som skall överskridas innan en tilläggsimporttull får tas ut, skall särskilt fastställas på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år under vilket de skadliga effekter som avses i punkt 1 uppstår eller riskerar att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttagandet av en tilläggsimporttull, skall fastställas på grundval av importpriset cif för den berörda försändelsen.

I detta syfte skall importpriset cif fastställas på grundval av de representativa priserna på den berörda produkten på världsmarknaden eller på den importmarknad i gemenskapen som produkten är avsedd för.

4. Tillämpningsföreskrifterna för den här artikeln skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29. De skall särskilt avse

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar skall tillämpas enligt villkoren i artikel 5 i jordbruksavtalet,
- b) övriga kriterier som är nödvändiga för att säkerställa att punkt 1 tillämpas i överensstämmelse med artikel 5 i det jordbruksavtal som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 15

1. Tullkvoterna för de produkter som avses i artikel 1.2, som följer av de avtal som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, skall öppnas och förvaltas enligt de föreskrifter som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 29.

2. Förvaltningen av kvoterna får verkställas med tillämpning av någon av följande metoder eller en kombination av dessa:

- a) En metod grundad på kronologisk ordning efter tidpunkten då ansökningarna lämnades in (enligt principen "först till kvarn får först mala").
- b) En metod med fördelning i förhållande till de kvantiteter som ansökningarna gällde vid tidpunkten då ansökningarna lämnades in (enligt metoden "samtidig granskning").
- c) En metod där hänsyn tas till traditionella handelsförbindelser (enligt metoden "stamgäster/nyanlända").

Andra lämpliga metoder får fastställas. Metoderna skall undvika all diskriminering av berörda aktörer.

3. Den förvaltningsmetod som fastställs skall, när detta visar sig vara lämpligt, beakta gemenskapsmarknadens försörjningsbehov och nödvändigheten av att vidmakthålla jämvikten på denna, samtidigt som hänsyn får

tas till tidigare tillämpade metoder för kvoter som motsvarar dem som avses i punkt 1, utan att det påverkar tillämpningen av de tullar som följer av de avtal som slöts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. I de föreskrifter som avses i punkt 1 skall öppnandet av kvoter ske på årlig basis och, om nödvändigt, fördelas på lämpligt sätt över året och den tillämpliga förvaltningsmetoden skall anges; föreskrifterna skall i förekommande fall innehålla

- a) bestämmelser som garanterar produktens art, härkomst och ursprung,
- b) bestämmelser för erkännande av det dokument som gör det möjligt att kontrollera den garanti som avses i punkt a, och
- c) leveransvillkor och importlicensernas giltighetstid.

Artikel 16

1. I den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra export av

- a) ekonomiskt betydelsefulla kvantiteter av produkter utan tillsats av socker som avses i artikel 1.2,
- b) vit- och råsocker som hänförs till KN-nummer 1701:
 - glukos och glukossirap som hänförs till KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 och 1702 40 90,
 - isoglukos som hänförs till KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30, och
 - sockerbet- och sockerrörsirap som hänförs till KN-nummer ex 1702 90 99,

som används i de produkter som uppräknas i artikel 1.2 b,

kan, på grundval av priserna på dessa produkter inom den internationella handeln och inom de gränser som följer av de avtal som har slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, skillnaden mellan dessa priser och de priser som gäller inom gemenskapen täckas genom ett exportbidrag.

2. Beträffande tilldelningen av de kvantiteter som får exporteras med bidrag, skall den metod fastställas som

- a) är bäst avpassad för produktens beskaffenhet och förhållandena på marknaden i fråga, och som medger effektivast möjliga användning av tillgängliga resurser utan att, hänsyn tagen till effektiviteten och exportstrukturen i gemenskapen, medföra diskriminering mellan stora och små aktörer,

- b) är minst administrativt betungande för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) undviker varje form av diskriminering av berörda aktörer.

3. Bidraget skall vara detsamma inom hela gemenskapen.

Om förhållandena inom den internationella handeln eller särskilda krav på vissa marknader gör det nödvändigt, får bidraget för en bestämd produkt differentieras efter produktens destination.

Bidraget skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29. Detta skall ske regelbundet.

De bidrag som fastställs regelbundet får, om det är nödvändigt, ändras av kommissionen under perioden antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. Bidrag skall endast beviljas på begäran och mot uppvisande av vederbörlig exportlicens.

5. Det bidragsbelopp som skall tillämpas är det som gäller den dag då ansökan om licens lämnas in och, i fråga om differentierat bidrag, det som gällde den dagen

- a) för den destination som anges i licensen, eller
- b) för den verkliga destinationen om denna är en annan än den som anges i licensen. I sådana fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som är tillämpligt för den destination som anges i licensen.

I syfte att förhindra missbruk av den flexibilitet som avses i denna punkt får lämpliga åtgärder vidtas.

6. Enligt förfarandet i artikel 29 får undantag göras från punkterna 4 och 5 i fråga om de produkter som omfattas av bidrag inom ramen för åtgärder avseende livsmedelsbistånd.

7. Iakttagande av de kvantitetsbegränsningar som följer av de avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av exportlicenser som utfärdas för däri angivna referensperioder och som är tillämpliga på de berörda produkterna.

Vad gäller iakttagande av de skyldigheter som följer av de avtal som har slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod upphör.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av kvantiteter som får exporteras och som inte har tilldelats eller utnyttjats, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 17

1. Denna artikel skall tillämpas på det bidrag som avses i artikel 16.1 a.

2. När bidraget fastställs skall följande faktorer beaktas:

a) Förhållandena och utsikterna rörande

— tillgängligheten och priserna på bearbetade frukt- och grönsaksprodukter på marknaden i gemenskapen,

— gällande priser inom den internationella handeln.

b) Lägsta avsättnings- och transportkostnader från marknaden i gemenskapen till hamnar eller andra exportplatser i gemenskapen, liksom tillkommande kostnader fram till destinationslandet.

c) Ekonomiska aspekter avseende exporten i fråga.

d) Begränsningar som härrör från avtalen som har slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

3. De priser som gäller på gemenskapens marknad för de produkter som avses i artikel 16.1 a, skall fastställas med beaktande av de priser som visar sig vara fördelaktigast för exporten.

De priser som gäller inom den internationella handeln skall fastställas med beaktande av

a) de faktiska kurserna på marknaderna i tredje land,

b) de fördelaktigaste priserna vid import från tredje land, i de tredje länder som är destinationsländer,

c) de verkliga produktionspriserna i de tredje länder som är exportländer,

d) anbudspriserna vid gemenskapens gräns.

4. Bidraget skall betalas när det visas att produkterna

— har exporterats utanför gemenskapen,

— har gemenskapsursprung, och

— såvitt avser differentierat bidrag, har nått den destination som anges i licensen eller någon annan destination för vilken bidrag har fastställts, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 16.5 b. Undantag från denna regel får dock föreskrivas enligt förfarandet i artikel 29, med reservation för villkor som skall bestämmas i syfte att erbjuda likvärdiga garantier.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 18

1. Denna artikel är tillämplig på de bidrag som avses i artikel 16.1 b.

2. Bidragsbeloppet skall

— för råsocker, vitsocker samt sockerbet- och sockerrörsirap, motsvara bidragsbeloppet för export av dessa produkter i det tillstånd som har bestämts i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾ och de genomförandebestämmelser som antagits för denna,

— för isoglukos, motsvara bidragsbeloppet för export av denna produkt i det tillstånd som har bestämts i enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81, och de genomförandebestämmelser som antagits för denna,

— för glukos och glukossirap, motsvara bidragsbeloppet för export av dessa produkter i det tillstånd som har bestämts i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽²⁾ och de genomförandebestämmelser som antagits för denna.

3. För att kunna komma i åtnjutande av bidrag, skall bearbetade produkter vid export åtföljas av en deklARATION från sökanden i vilken de kvantiteter råsocker, vitsocker, sockerbetsirap, sockerrörsirap, isoglukos, glukos och glukossirap som används vid tillverkningen anges.

De behöriga myndigheterna i det berörda medlemslandet skall kontrollera riktigheten av uppgifterna i den deklARATION som avses i första stycket.

4. Om bidraget är otillräckligt för att medge export av de produkter som räknas upp i artikel 1.2 b, skall bestämmelserna för det bidrag som avses i artikel 16.1 a tillämpas för dessa produkter i stället för dem i artikel 1.2 b.

5. Bidrag skall beviljas vid export av produkter

a) som har sitt ursprung i gemenskapen,

b) som har importerats från tredje land och för vilka en importtull, som anges i artikel 12, har erlagts vid importen, under förutsättning att exportören kan styrka

— likheten mellan den exporterade produkten och den på förhand importerade produkten, och

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96 (EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43).

⁽²⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 (EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37).

- att importtull erlagts vid import av denna produkt.

I det fall som avses i första stycket b, skall bidraget, för varje produkt, motsvara den vid importen erlagda tullen om denna är lägre än det tillämpliga bidraget. Om den erlagda tullen är högre än bidraget skall det senare tillämpas.

6. Bidrag skall utbetalas om det kan styrkas att produkterna

- faller under någon av de två situationer som avses i punkt 5,
- har exporterats utanför gemenskapen, och
- i fall av differentierat bidrag, har nått den destination som anges i licensen, eller någon annan destination för vilken bidrag har bestämts, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.5 b. Undantag från denna regel kan dock föreskrivas enligt förfarandet i artikel 29, med reservation för villkor som skall bestämmas i syfte att erbjuda likvärdiga garantier.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 19

1. I den utsträckning det är nödvändigt för att den gemensamma organisationen av marknaderna för spannmål, socker samt frukt och grönsaker skall fungera på ett tillfredsställande sätt kan rådet, på förslag av kommissionen och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget, i särskilda fall helt eller delvis avstå från att tillämpa systemet för aktiv förädling för

- de produkter som avses i artikel 16.1 b och
- frukt och grönsaker som är avsedda för tillverkning av de produkter som uppräknas i artikel 1.2.

2. Om den situation som avses i punkt 1 är särskilt brådskande och om gemenskapsmarknaden störs eller riskerar att störas av systemet för aktiv förädling, skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, genom undantag från punkt 1, besluta om nödvändiga åtgärder, vilka skall meddelas rådet och medlemsstaterna och vars giltighetstid inte får överstiga sex månader och som är direkt tillämpliga. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat skall den fatta beslut inom en vecka från mottagandet av denna begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom en vecka efter det att beslutet meddelades. Rådet kan, med kvalificerad majoritet, bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om

rådet inte fattar beslut inom tre månader, skall kommissionens beslut anses upphävt.

Artikel 20

1. Om, med stöd av artikel 20 i förordning (EEG) nr 1785/81, en exportavgift överstigande 5 ecu per 100 kg tas ut vid export av vitsocker, får beslut fattas i enlighet med förfarandet i artikel 29 om att ta ut en utförselavgift för de produkter som avses i artikel 1.2 och som innehåller minst 35 % tillsatt socker.

2. Utförselavgiftsbeloppet skall fastställas med hänsyn till

- den med tillsats av socker bearbetade frukt- eller grönsaksprodukters beskaffenhet,
- den ifrågavarande produktens halt av tillsatt socker,
- gällande vitsockerpris i gemenskapen och på världsmarknaden,
- den exportavgift som är tillämplig på vitsocker,
- ekonomiska aspekter på tillämpningen av denna avgift.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 21

1. De allmänna reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda reglerna för dennas tillämpning gäller för klassificeringen av de produkter som omfattas av den här förordningen. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av den här förordningen skall även gälla för Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i den här förordningen eller bestäms med stöd av en bestämmelse i denna, skall det, vid import från tredje land, vara förbjudet att

- ta ut en avgift som har motsvarande verkan som en tull,
- tillämpa varje form av kvantitativ restriktion eller åtgärd med motsvarande verkan.

Artikel 22

1. Om marknaden inom gemenskapen för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1.2, som en följd av import eller export, drabbas av eller riskerar att drabbas av allvarliga störningar som kan äventyra målen i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas vid handel med tredje land till dess att störningarna eller risken för störningar har upphört.

Rådet skall, på förslag av kommissionen och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget, anta allmänna regler för tillämpningen av den här punkten och fastställa i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder, vilka skall meddelas rådet och medlemsstaterna och som skall vara direkt tillämpliga. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat skall den fatta beslut i frågan inom tre arbetsdagar efter mottagandet.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter det att beslutet meddelades. Rådet skall sammanträda genast. Det får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva åtgärden i fråga.

4. Bestämmelserna i den här artikeln skall tillämpas med iakttagande av de skyldigheter som följer av de internationella avtal som har slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser

Artikel 23

Artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget skall tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som avses i artikel 1.2.

Artikel 24

Bestämmelserna om nationell kontroll och gemenskapskontroll i avdelning VI i förordning (EG) nr 2200/96 skall tillämpas vid kontrollen av att gemenskapens regler följs inom marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

Artikel 25

Administrativa sanktioner, finansiella eller andra, skall beslutas i enlighet med det i artikel 29 angivna förfarandet med beaktande av vad som är nödvändigt inom denna sektor.

Artikel 26

Om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att underlätta omställningen från det gamla systemet till det som

fastställs i den här förordningen, skall dessa åtgärder vidtas enligt det förfarande som anges i artikel 29.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna varandra de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning. Vilka uppgifter som skall meddelas skall fastställas enligt förfarandet i artikel 29. Föreskrifter för hur dessa uppgifter skall överföras och spridas skall antas enligt samma förfarande.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser i lagar och andra författningar som de antar för tillämpningen eller med tillämpning av denna förordning senast en månad efter antagandet, samt vid ändringar av dessa bestämmelser.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att beivra överträdelser av bestämmelserna i den här förordningen och för att förebygga och hindra bedrägerier.

Artikel 28

En förvaltningskommitté för bearbetade frukt- och grönsaksprodukter (nedan kallad "kommittén") skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 29

1. När hänvisning görs till förfarandet i denna artikel, skall kommittén sammankallas av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskanie frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall vara omedelbart tillämpliga.

b) Om besluten inte är förenliga med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 30

Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 31

De utgifter som uppstår vid tillämpningen av artiklarna 2, 7, 9.4, 9.5 och 10.3 skall betraktas som interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna i den mening som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾.

Artikel 32

Denna förordning skall tillämpas på ett sådant sätt att vederbörlig hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 33

1. Denna förordning träder i kraft på dagen för dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997. Avdelning I skall emellertid inte tillämpas för alla berörda produkter förrän vid inledningen av regleringsåret 1997/98.

2. Följande förordningar upphävs med verkan från den dag då motsvarande bestämmelser i den här förordningen träder i kraft:

— rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om en gemensam organisation av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽²⁾,

— rådets förordning (EEG) nr 2245/88 av den 19 juli 1988 om införandet av ett system med garantitrösklar för persikor i sockerlag⁽³⁾,

— rådets förordning (EEG) nr 1206/90 av den 7 maj 1990 om allmänna bestämmelser för ordningen med produktionsstöd för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽⁴⁾, och

— rådets förordning (EEG) nr 668/93 av den 17 mars 1993 om införandet av en gräns för beviljande av produktionsstöd för bearbetade produkter av tomater⁽⁵⁾.

Hänvisningar till ovannämnda förordningar skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellerna i bilaga IV.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 28 oktober 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2314/95 (EGT nr L 233, 30.9.1995, s. 69).

⁽³⁾ EGT nr L 198, 27.7.1988, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1032/95 (EGT nr L 105, 9.5.1995, s. 3).

⁽⁴⁾ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 74. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 2202/90 (EGT nr L 201, 31.7.1990, s. 14).

⁽⁵⁾ EGT nr L 72, 25.3.1993, s. 1.

BILAGA I

Produkter som avses i artikel 2

KN-nummer	Varuslag
ex 0710 80 70	Skalade tomater, hela eller i bitar, frusna
ex 0712 90 30	Tomatflingor
0804 20 90	Torkade fikon
ex 0813 20 00	Plommon av torkade Entepplommon
2002 10 10	Tomater, skalade, hela eller i bitar
2002 10 90	Tomater, icke skalade, hela eller i bitar
ex 2002 10 90	Crush eller pizzasås
ex 2002 90	Andra (crush eller pizzasås)
ex 2002 90 11	Tomatsaft, inklusive puré
ex 2002 90 19	
ex 2002 90 31	Tomatkoncentrat
ex 2002 90 39	
ex 2002 90 91	
ex 2002 90 99	
ex 2008 40 51	Williams- och Rochapäron i sockerlag eller naturlig fruktsaft
ex 2008 40 59	
ex 2008 40 71	
ex 2008 40 79	
ex 2008 40 91	
ex 2008 40 99	
ex 2008 70 61	Persikor i sockerlag eller naturlig fruktsaft
ex 2008 70 69	
ex 2008 70 71	
ex 2008 70 79	
ex 2008 70 92	
ex 2008 70 94	
ex 2008 70 99	
2009 50	Tomatsaft

BILAGA II

Produkter som avses i artikel 13

KN-nummer	Varuslag
0806 20	Torkade druvor
ex 0811	Frukt, bär och nötter, även kokta i vatten, eller ångkokta, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel
ex 0811 90	— Andra: — — Med tillsats av socker eller annat sötningsmedel: — — — Med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent:
ex 0811 90 19	— — — — Andra — — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra — — — — — Andra körsbär: — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra
ex 0811 90 39	— — — — Andra: — — — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra — — — — — Andra körsbär: — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra — — Andra: — — — Körsbär:
ex 0811 90 75	— — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra
ex 0811 90 80	— — — — Andra: — — — — — Icke urkärnade — — — — — Andra
ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med hjälp av svavelhaltig gas eller i saltat vatten, med tillsats av svavel eller annan substans i syfte att åstadkomma tillfällig konservering), otjänliga som livsmedel i detta tillstånd
0812 10 00	— Körsbär:
ex 0812 10 00	— — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)
ex 0812 10 00	— — Andra
2008	Frukt och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade på annat sätt, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller alkohol, ej nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2008 60	— Körsbär: — — Utan tillsats av alkohol: — — — Med tillsats av socker, i förpackningar med en nettovikt av mer än 1 kg:
2008 60 51	— — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)

KN-nummer	Varuslag
2008 60 59	— — — — Andra — — — Med tillsats av socker, i förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg:
2008 60 61	— — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 69	— — — — Andra — — — Utan tillsats av socker, i förpackningar med en nettovikt: — — — — Av 4,5 kg eller däröver:
2008 60 71	— — — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 79	— — — — — Andra — — — — — Under 4,5 kg:
2008 60 91	— — — — — Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 99	— — — — — Andra

BILAGA III

Färska tomater — fördelning per medlemsland och produktgrupp för regleringsåren 1997/98 och 1998/99

(ton)

Medlemsstat	Tomatkoncentrat	Skalade tomater	Andra produkter	Totalt
Frankrike	278 691	51 113	39 804	369 608
Grekland	999 415	17 355	32 161	1 048 931
Italien	1 758 499	1 090 462	622 824	3 471 785
Spanien	664 056	166 609	175 799	1 006 464
Portugal	884 592	10 580	44 302	939 474
TOTALT	4 585 253	1 336 119	914 890	6 836 262

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Tidigare förordningar			Denna förordning	
426/86,	artikel 1,	punkt 1	artikel 1,	punkt 2
	artikel 2,	punkt 2	artikel 1,	punkt 3
426/86,	artikel 2,	punkt 1	artikel 2,	punkt 1
	artikel 2,	punkt 2	—	
	artikel 2,	punkt 3	—	
426/86,	artikel 3,	punkt 1	artikel 2,	punkt 2
	artikel 3,	punkt 1a	—	
	artikel 3,	punkt 2	—	
	artikel 3,	punkt 3	—	
	artikel 3,	punkt 4	artikel 4,	punkt 9
426/86,	artikel 4,	punkt 1	artikel 3,	punkt 1
	artikel 4,	punkt 2	—	
	artikel 4,	punkt 3	artikel 3,	punkt 2
	artikel 4,	punkt 4	artikel 3,	punkt 3
426/86,	artikel 5,	punkt 1	artikel 4,	punkt 2
	artikel 5,	punkt 2	artikel 4,	punkt 3
	artikel 5,	punkt 3	artikel 4,	punkt 4
	artikel 5,	punkt 4	—	
	artikel 5,	punkt 5	artikel 4,	punkt 9
426/86,	artikel 6,	punkt 1	artikel 7,	punkt 1
	artikel 6,	punkt 2	artikel 7,	punkt 2
	artikel 6,	punkt 3	artikel 7,	punkt 3
	artikel 6,	punkt 4	artikel 7,	punkt 4
	artikel 6,	punkt 5	—	
	artikel 6,	punkt 6	artikel 7,	punkt 5
	artikel 6,	punkt 7	artikel 7,	punkt 5
426/86,	artikel 6a		—	
426/86,	artikel 7,	punkt 1	artikel 8	
	artikel 7,	punkt 2	—	
426/86,	artikel 8,	punkt 1	artikel 9,	punkt 1
	artikel 8,	punkt 2	artikel 9,	punkt 2
	artikel 8,	punkt 3	artikel 9,	punkt 3
	artikel 8,	punkt 4	artikel 9,	punkt 4
	artikel 8,	punkt 5	artikel 9,	punkt 5
	artikel 8,	punkt 6	—	
	artikel 8,	punkt 7	artikel 9,	punkt 8
426/86,	artikel 9,	punkt 1	artikel 11,	punkt 1
	artikel 9,	punkt 2	artikel 11,	punkt 2
	artikel 9,	punkt 1	artikel 12,	punkt 1
	artikel 9,	punkt 2	artikel 12,	punkt 2

Tidigare förordningar		Denna förordning	
426/86,	artikel 10	—	
426/86,	artikel 10a, punkt 1	artikel 13,	punkt 1
	artikel 10a, punkt 2	artikel 13,	punkt 2
	artikel 10a, punkt 3	artikel 13,	punkt 3
	artikel 10a, punkt 4	artikel 13,	punkt 4
	artikel 10a, punkt 5	artikel 13,	punkt 5
	artikel 10a, punkt 6	artikel 13,	punkt 6
	artikel 10a, punkt 7	artikel 13,	punkt 7
	artikel 10a, punkt 8	artikel 13,	punkt 8
426/86,	artikel 11, punkt 1	artikel 14,	punkt 1
	artikel 11, punkt 2	artikel 14,	punkt 2
	artikel 11, punkt 3	artikel 14,	punkt 3
	artikel 11, punkt 4	artikel 14,	punkt 4
426/86,	artikel 12, punkt 1	artikel 15,	punkt 1
	artikel 12, punkt 2	artikel 15,	punkt 2
	artikel 12, punkt 3	artikel 15,	punkt 3
	artikel 12, punkt 4	artikel 15,	punkt 4
426/86,	artikel 13, punkt 1	artikel 16,	punkt 1
	artikel 13, punkt 2	artikel 16,	punkt 2
	artikel 13, punkt 3	artikel 16,	punkt 3
	artikel 13, punkt 4	artikel 16,	punkt 4
	artikel 13, punkt 5	artikel 16,	punkt 5
	artikel 13, punkt 6	artikel 16,	punkt 6
	artikel 13, punkt 7	artikel 16,	punkt 7
	artikel 13, punkt 8	artikel 16,	punkt 8
426/86,	artikel 14, punkt 1	artikel 17,	punkt 1
	artikel 14, punkt 2	artikel 17,	punkt 2
	artikel 14, punkt 3	artikel 17,	punkt 3
	artikel 14, punkt 4	artikel 17,	punkt 4
	artikel 14, punkt 5	artikel 17,	punkt 5
426/86,	artikel 14a, punkt 1	artikel 18,	punkt 1
	artikel 14a, punkt 2	artikel 18,	punkt 2
	artikel 14a, punkt 3	artikel 18,	punkt 3
	artikel 14a, punkt 4	artikel 18,	punkt 4
	artikel 14a, punkt 5	artikel 18,	punkt 5
	artikel 14a, punkt 6	artikel 18,	punkt 6
	artikel 14a, punkt 7	artikel 18,	punkt 7
426/86,	artikel 15, punkt 1	artikel 19,	punkt 1
	artikel 15, punkt 2	artikel 19,	punkt 2
	artikel 15, punkt 3	artikel 19,	punkt 3
426/86,	artikel 16, punkt 1	artikel 20,	punkt 1
	artikel 16, punkt 2	artikel 20,	punkt 2
	artikel 16, punkt 3	—	
	artikel 16, punkt 4	—	
	artikel 16, punkt 5	artikel 20,	punkt 3

Tidigare förordningar			Denna förordning	
426/86,	artikel 17,	punkt 1	artikel 21,	punkt 1
	artikel 17,	punkt 2	artikel 21,	punkt 2
426/86,	artikel 18,	punkt 1	artikel 22,	punkt 1
	artikel 18,	punkt 2	artikel 22,	punkt 2
	artikel 18,	punkt 3	artikel 22,	punkt 3
	artikel 18,	punkt 4	artikel 22,	punkt 4
426/86,	artikel 19		artikel 23	
426/86,	artikel 20		artikel 24,	punkt 1
426/86,	artikel 21,	punkt 1	artikel 25	
	artikel 21,	punkt 2	—	
426/86,	artikel 22,	punkt 1	artikel 26,	punkt 1
	artikel 22,	punkt 2	artikel 26,	punkt 2
	artikel 22,	punkt 3	artikel 26,	punkt 3
426/86,	artikel 23		artikel 27	
	artikel 24		artikel 29	
	artikel 25		artikel 30	
	artikel 26		artikel 31	
426/86,	bilaga I A		bilaga I	
	bilaga I B		bilaga II	
	bilaga III		—	
2245/88,	artikel 1,	punkt 1	artikel 5,	punkt 1
	artikel 1,	punkt 2	artikel 5,	punkt 1
	artikel 1,	punkt 3	artikel 5,	punkt 2
1206/90,	artikel 2,	punkt 1	artikel 4,	punkt 7
	artikel 2,	punkt 2	artikel 4,	punkt 8
	artikel 2,	punkt 3	artikel 4,	punkt 8
1206/90,	artikel 3,	punkt 2	artikel 4,	punkt 1
	artikel 3,	punkt 3	artikel 4,	punkt 5
	artikel 3,	punkt 4	artikel 4,	punkt 6
1206/90,	artikel 6,	punkt 1	artikel 9,	punkt 6
	artikel 6,	punkt 2	artikel 9,	punkt 8
	artikel 6,	punkt 4	artikel 9,	punkt 7
668/93,	artikel 1,	punkt 1	artikel 6,	punkt 1
	artikel 1,	punkt 2	artikel 6,	punkt 4
	artikel 1,	punkt 3	artikel 6,	punkt 5
668/93,	artikel 3		artikel 6,	punkt 1

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2202/96

av den 28 oktober 1996

om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Den aktuella situationen inom sektorn för citrusfrukter kännetecknas av ihållande och allvarliga avsättningssvårigheter för gemenskapens produktion och dessa svårigheter har i synnerhet sitt ursprung i produktionens varierande karaktär, i överproduktion och i villkoren för saluföring för färska och bearbetade citrusfrukter.

Gemenskapens utbud av citroner, grapefrukter, apelsiner och mandariner är bättre anpassat till efterfrågan på färskvarumarknaden för vissa produktvarianter. Produktionen av klementiner har utvecklats så avsevärt under senare år att det lett till överskott. På satsumas, slutligen, som är på väg att ersättas av klementiner på färskvarumarknaden, råder också överskott. Ett stödsystem för producenterna måste följaktligen kunna främja avsättningen av de ifrågakommande citrusfrukterna vad gäller bearbetning av dem till antingen juice eller klyftor.

Det förefaller lämpligt att införa detta system inom ramen för de avtal som ingåtts mellan bearbetningsföretagen och producentorganisationerna för att säkerställa, å ena sidan, ett regelbundet tillflöde till industrin, å andra sidan, en effektiv kontroll av de produkter som skall levereras såväl som en faktisk industribearbetning av dem. Systemet bör kunna garantera konsumenterna att försörjningen ligger på en rimlig kvalitets- och prisnivå.

Detta nya system bör kunna fungera med ett tillräckligt antal producentorganisationer redan från början. Förden skull måste med "provisoriskt godkända producentorganisationer" i denna förordning förstås inte bara de producentorganisationer som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och

grönsaker⁽⁴⁾ utan också i dem som avses i artikel 13 i samma förordning.

För att få producenterna att hellre leverera sina produkter till bearbetning än återta dem från marknaden, är det lämpligt att föreskriva tilldelning av stöd till de producentorganisationer som levererar citrusfrukter till bearbetningsindustrin. Stödbeloppen bör fastställas för en övergångsperiod på sex år, efter vilkas utgång de övergår till ett fast belopp. Beloppen bör beräknas på grundval av det befintliga sambandet under 1995/96 mellan den ekonomiska ersättningen och minimipriset och för att svara mot de allmänna målen inom den gemensamma organisationen för färskvaror minskas progressivt årligen under övergångsperioden, utom för klementiner och satsumas. När det gäller grapefrukter är det tillämpliga stödet det som fastställs för citroner.

Produktionen av citrusfrukter kännetecknas av strukturella svagheter vid saluföringen, vilket visar sig i en alltför stor splittring av utbudet. Följaktligen bör de enskilda producenter som levererar all sin citrusfrukt till bearbetning genom produktionsorganisationernas förmedling komma i åtnjutande av det system som inrättas genom denna förordning. För att säkerställa en likvärdig behandling med färskvarusektorn, måste därför i detta fall föreskrivas att stödbeloppet skall sänkas. Av samma strukturella orsaker är det berättigat att föreskriva en sänkning av stödbeloppet för producentorganisationer som tecknar fleråriga avtal och avtal för vissa minsta kvantiteter.

Förordning (EG) nr 2200/96 begränsar den kvantitet som riskerar att återtas från marknaden. Det är lämpligt att undvika att möjligheten till bearbetning inte systematiskt blir en alternativ avsättningsmöjlighet i fall då produktionen vid variationer stiger. Att fastställa en tröskel för bearbetning, där överskridande av tröskeln beräknad på grundval av medeltalet för tre regleringsår, för det innevarande regleringsåret leder till att en minskning av stödet, verkar vara en ändamålsenlig åtgärd. Det är lämpligt att inrätta fasta trösklar på grundval av medeltalet för de kvantiteter som omfattas av ekonomisk ersättning under en referensperiod. Det är nödvändigt att fastställa införande av ett system med förskott, eftersom en sänkning av stödet är möjlig i slutet av regleringsåret om bearbetningströskeln överskrids.

Bestämmelserna i förordning (EG) nr 2200/96 bör tillämpas på sektorn för bearbetade citrusfrukter så att bestämmelserna och kontrollorganen inte överlappar varandra. Det finns också anledning att föreskriva sanktioner för att garantera en enhetlig tillämpning av det nya systemet inom hela gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT nr C 191, 2.7.1996, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 277, 23.9.1996.

⁽³⁾ EGT nr C 212, 22.7.1996, s. 88.

⁽⁴⁾ Se s. 1 i denna EGT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett gemenskapssystem inrättas härmed för stöd åt producentorganisationer, som till bearbetning levererar vissa citrusfrukter, som odlas inom gemenskapen. Detta system omfattar

- a) citroner, grapefrukter, apelsiner, mandariner och klementiner som bearbetas till juice,
- b) klementiner och satsumas som bearbetas till klyftor.

Artikel 2

1. Det system som avses i artikel 1 är grundat på avtal mellan, å ena sidan, producentorganisationer som är godkända eller provisoriskt godkända enligt förordning (EG) nr 2200/96 och, å andra sidan, bearbetningsföretagen eller deras lagenligt bildade bolag eller föreningar.

2. Dessa avtal skall ingås före ett bestämt datum och för en minimitid, som skall bestämmas enligt det förfarande som anges i artikel 45 i förordning (EG) nr 2200/96. De skall särskilt ange vilka kvantiteter som omfattas, fördelningen av leveranserna till bearbetningsföretaget, det pris som skall betalas till producentorganisationerna samt skyldigheten för bearbetningsföretaget att bearbeta de produkter som varit föremål för avtal.

3. Sedan avtalen ingåtts skall de överföras till de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheterna, som ansvarar för kvantitativ och kvalitativ kontroll

- a) av de produkter som levereras till bearbetningsföretagen av producentorganisationerna,
- b) av att de levererade produkterna faktiskt bearbetas av bearbetningsföretagen.

Artikel 3

1. Stöd skall beviljas producentorganisationerna för de kvantiteter som levereras till bearbetning med avseende på de avtal som avses i artikel 2.

2. Stödbeloppen anges i bilagan, tabell 1.

Följande gäller dock:

- a) Då det avtal som avses i artikel 2.1 gäller flera regleringsår och en minsta kvantitet citrusfrukter som skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 45 i förordning (EG) nr 2200/96, skall stödbeloppen vara de som anges i bilagan, tabell 2.
- b) För de kvantiteter som levereras inom ramen för artikel 4 skall stödbeloppen vara de som anges i bilagan, tabell 3.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 skall stöd utbetalas av medlemsstaterna till producentorganisationerna på dessas begäran så snart kontrollmyndigheterna i den medlemsstat där bearbetningen äger rum har konstaterat att de produkter som avtalet gäller har blivit levererade till bearbetningsindustrin.

Det stödbelopp som mottas av producentorganisationen skall utbetalas till dess medlemmar.

4. Åtgärder skall vidtas enligt det förfarande som anges i artikel 45 i förordning (EG) nr 2200/96 för att säkerställa att bearbetningsindustrin iakttar skyldigheten att bearbeta de produkter som levererats av producentorganisationerna.

Artikel 4

1. Producentorganisationerna skall låta sådana enskilda producenter komma i åtnjutande av det stödsystem som inrättas genom denna förordning som inte är medlemmar av någon av dessa organisationer, som förbinder sig att genom dem saluföra hela sin produktion av citrusfrukter som är avsedd för bearbetning, och som betalar en avgift för detta som är berättigad på grund av organisationernas extra förvaltningskostnader för genomförande av denna punkt.

2. Vid tillämpning av punkt 1

- a) skall det stödbelopp som producentorganisationen mottar utbetalas till den berörda enskilda producenten,
- b) får de kvantiteter som tillförs av enskilda producenter inte inkluderas i de fleråriga avtal som avses i artikel 3.2 a.

Artikel 5

1. Bearbetningströsklar skall fastställas, å ena sidan, för var och en av de tre produkterna citroner, grapefrukter och apelsiner och, å andra sidan, för den produktgrupp som utgörs av mandariner, klementiner och satsumas, och dessa trösklar fastställs till följande nivåer:

— Citroner:

444 000 ton.

— Grapefrukter:

6 000 ton.

— Apelsiner:

1 189 000 ton.

— Mandariner, klementiner och satsumas:

320 000 ton.

2. För varje regleringsår skall beräknas om bearbetningströsklarna har överskridits på grundval av medeltalet av de bearbetade mängderna inom ramen för det system som inrättas genom denna förordning under de tre senaste regleringsåren, inbegripet innevarande regleringsår.

3. När ett överskridande har konstaterats i överensstämmelse med punkt 2 skall det stöd som har fastställts för innevarande regleringsår i överensstämmelse med artikel 3.2 för varorna i fråga sänkas med 1 % för varje överskriden del.

De överskridna delarna skall motsvara 1 % av nivån för var och en av de trösklar som anges i punkt 1.

Artikel 6

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning och särskilt de som gäller system med förskott, utbetalning av stöd, kontrollåtgärder och sanktioner, regleringsår, minimikrav för råvaror som levereras till bearbetning och finansiella följder av överskridande av trösklar skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 45 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 7

Bestämmelserna i avdelning VI om tillsyn på nations- och gemenskapsnivå i förordning (EG) nr 2200/96, skall tillämpas när det gäller kontrollen av denna förordnings efterlevnad.

Artikel 8

Om det visar sig nödvändigt att vidta åtgärder för att underlätta övergången från det gamla systemet till det som införs genom denna förordning eller för tillämpningen av mekanismer som inte skall avskaffas genom denna förordning, skall dessa åtgärder antas enligt förfarandet i artikel 45 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 9

Efter det att det system som införs genom denna förordning fungerat i två år skall kommissionen förelägga rådet en rapport om detta systems tillämpning, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag.

Artikel 10

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall betraktas som ingrepp avsedda att reglera jordbruksmarknaderna på sätt som anges i artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾. De skall finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), garantisektionen.

Artikel 11

Följande förordningar upphävs den dag denna förordning börjar tillämpas:

- Rådets förordning (EEG) nr 1035/77 av den 17 maj 1977 om särskilda åtgärder för att främja försäljningen av bearbetade produkter av citroner⁽²⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 3119/93 av den 8 november 1993 om särskilda åtgärder för att främja bearbetningen av vissa citrusfrukter⁽³⁾.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1997/98.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 28 oktober 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 125, 19.5.1977, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1199/90 (EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 61).

⁽³⁾ EGT nr L 279, 12.11.1993, s. 17.

BILAGA

Stödbelopp som avses i artikel 3.1

TABELL 1

(ecu/100 kg)

	Regleringsåret 1997/98	Regleringsåret 1998/99	Regleringsåret 1999/2000	Regleringsåret 2000/01	Regleringsåret 2001/02	Regleringsåret 2002/03 och följande regleringsår
Citroner	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Grapefrukter	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Apelsiner	10,03	9,98	9,94	9,89	9,85	9,80
Mandariner	11,31	10,86	10,42	9,98	9,54	9,10
Klementiner	8,90	8,95	8,99	9,03	9,07	9,10
Satsumas	7,34	7,69	8,04	8,40	8,75	9,10

TABELL 2

(ecu/100 kg)

	Regleringsåret 1997/98	Regleringsåret 1998/99	Regleringsåret 1999/2000	Regleringsåret 2000/01	Regleringsåret 2001/02	Regleringsåret 2002/03 och följande regleringsår
Citroner	10,76	10,70	10,64	10,59	10,52	10,47
Grapefrukter	10,76	10,71	10,64	10,59	10,52	10,47
Apelsiner	11,54	11,48	11,43	11,37	11,33	11,27
Mandariner	13,00	12,49	11,99	11,48	10,97	10,47
Klementiner	10,26	10,30	10,34	10,38	10,42	10,47
Satsumas	8,44	8,85	9,25	9,66	10,06	10,47

TABELL 3

(ecu/100 kg)

	Regleringsåret 1997/98	Regleringsåret 1998/99	Regleringsåret 1999/2000	Regleringsåret 2000/01	Regleringsåret 2001/02	Regleringsåret 2002/03 och följande regleringsår
Citroner	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Grapefrukter	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Apelsiner	9,03	8,98	8,95	8,90	8,86	8,82
Mandariner	10,17	9,78	9,38	8,98	8,59	8,19
Klementiner	8,03	8,06	8,09	8,13	8,16	8,19
Satsumas	6,61	6,92	7,24	7,56	7,88	8,19